EMEK

TÜRKİYE GENEL HİZMETLER İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANIDIR

1 EKİM 1979 — SAYI: 347

- Egemen sınıflar yükselen devrimci muhalefeti önlemek için her yola başvurmaktadırlar
- Türkiye işçi sınıfı ekonomik ve siyasi mücadelesinde önündeki engelleri aşacaktır

DİSK Genel Yönetim Kurulu'nun çalışmaları sürüyor

DİSK GENEL YÖNETİM KURULU, SEÇİMLER KONUSUNDAKİ TAVRINI 3 EKİM'DE BELİRLEYECEK

DİSK Genel Yönetim Kurulu, 14 Ekim Senato üçte bir yenileme ve milletvekili ara seçimleri konusunda tavrını belirlemek için, 25 Eylül'de toplandı. Dört gün süren toplantı sonunda, DİSK Genel Yönetim Kurulu'nun 3 Ekim'de yeniden toplanması ve seçimlere ilişkin tavrını belirlemesi kararlaştırıldı.

DİSK Genel Yönetim Kurulu'nun **25 Eylül'** de toplanan 4. Olağan Genel Yönetim Kurulu toplantısı Genel Başkan **Abdullah Baştürk**'ün açış konuşmasıyla başladı. **Baştürk**, ülke sorunlarına ve özellikle son günlerdeki gelişmelere değinerek seçimlerin yapılacağı koşulların değerlendirilmesini yaptı. **Baştürk**, konuşmasında şunları söyledi:

"DİSK Yönetim Kurulunun 4. Olağan Toplantısı için biraraya gelmiş bulunuyoruz. Gündemimiz oldukça önemli konuları kapsıyor.

İçinde yaşadığımız ekonomik, toplumsal ve siyasal koşullar geçtiğimiz aylara oranla daha da zorlaşmış durumdadır.

Hayat pahalılığı yüzde 70'i aşmış, işsizlik yüzde 20'ye yaklaşmıştır. Fiyatlar ve kiralar hızla artarken gerçek ücret ve maaşlar da düşmektedir. Yoklar ve kuyruklar giderek artmaktadır.

Toplu işten çıkarmalar, lokavtlar, grev ertelemeleri, grev engellemeleri birbirini izlemektedir.

Öte yandan sıkıyönetim ortamında demokratik hak ve özgürlükler daha da kısıtlanmak istenirken, sendikalar, demokratik örgütler basılmakta, sendikal çalışmalar çeşitli biçimlerde engellenmekte, faşist saldırı cinayetler giderek artmaktadır.

Arda 8. Sayfada

Mimar ve mühendislerin "işi bırakma eylemi" tüm yurtta uygulandı

BAŞTÜRK: "ZAFER İŞÇİ SINIFININ YANINDA YER ALANLARIN OLACAKTIR"

TÜRKİYE Mühendis ve Mimarlar Odaları Birliği'nin **(TMMOB) "Yan Ödeme Kararnamesi"** nin teknik personele bir yarar sağlamadığı gerekçesiyle aldığı **"bir günlük işi bırakma"** kararı 19 Eylül Çarşamba günü tüm yurtta uygulanmıştır. TMMOB yöneticileri, eyleme katılma oranının yüksek olduğunu ve genelde amacına ulaştığı söylemişlerdir.

Kamu kuruluşlarında ve Bakanlıklar'da çalışan mühendis, mimar ve teknik elemanların büyük çoğunluğu çalıştıkları kuruluşların önünde ya da içinde toplanarak eyleme katılmışlardır. Bazı kamu kuruluşlarında çalışan teknik elemanlar ise

Arda 9. Sayfada

bu sayıda

- M. Ali Tütüncüler (2. Sayfada),
- Kırıkkale Genel Kurulu (3. Sayfada),
- Sınıf Mücadeleleri Araçlarının laçka edilmesine izin vermeyeceğiz (4-5. sayfalarda),
- İşçi ücretleri, yoksulluk ve çevre kirlenmesi (6. sayfada)
- Grevler (7. sayfada),
- DİSK Genel Yönetim Kurulu (8-9. sayfalarda),
- Fotoğraflarla Faşizm (10. sayfada),
- Sendika eğitimcileri anlatıyor. (11. sayfada),
- İETT işçileri (12-13. sayfalarda).

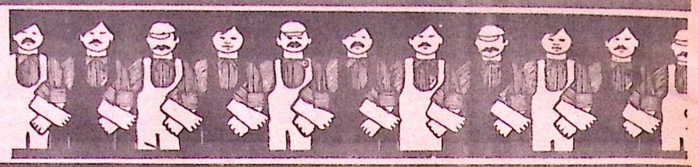

GAZİANTEP 2. ŞUBEMİZ EĞİTİM SEKRETERİ FAŞİSTLER TARAFINDAN ÖLDÜRÜLDÜ

Sendikamız Gaziantep'te "FAŞİST CİNAYETLERİ PROTESTO MİTİNGİ" düzenleyecek

Gaziantep 8. Bölge Merkez Şube Eğitim Sekreterimiz Mehmet Ali Tütüncüler, 22 Eylül günü, faşist katiller tarafından öldürüldü.

M.Ali Tütüncüler, 22 Temmuz akşamı 21.30 sularında, arkadaşı Rafet Akyüz ile evine giderken Atatürk Bulvarındaki Kırkayak parkı önünde saldırıya uğradı. Plakası saptanamayan bir araçtan yaylım ateşi açan katiller, Mehmet Ali'yi karnından, Rafet Akyüz'ü ise kolundan yaraladılar. Kalleşçe düşürüldüğü pusu sonucunda ağır yaralı eğitim sekreterimiz, Gaziantep SSK hastanesine kaldırıldı. M.Ali Tütüncüler, tüm çabalara karşın, 25 Eylül gecesi, 06.30 sularında aramızdan ayrıldı.

Günden güne artan faşist cinayetlerin yeni bir halkasını oluşturan Gaziantep Şubemiz Eğitim Sekreteri Mehmet Ali Tütüncüler'in katli, çevrede nefret ve üzüntüyle karşılandı.

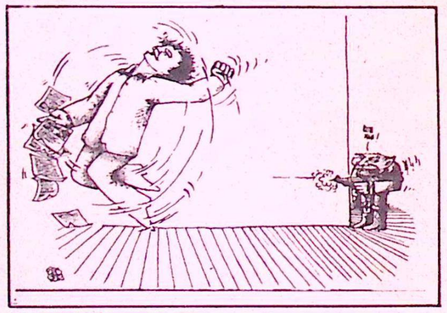

O ne, önde
ne arkada
sırada
sıramızdaydı...
Ve yanındakinin kanlı başı onun
omzuna eğilince
ona sıra gelince
sayısını saydı...

Söz istemez
Yaşlı göz istemez.
Çelenk melenk lâzım değil...
SUSUN.
SIRA NEFERİ UYUSUN...

yaşamak, ama onurla

Mehmet Ali, kısa fakat onurlu bir yaşam sürdü. Sendikamız 'Yönetici Biyografi Formu'nda, yaşam öyküsünü şöyle anlatıyordu:

"1958 Temmuzunda Gaziantep'de doğdum. İlkokul, ortaokul ve Meslek Lisesini bitirdim. 1975'de, İskenderun Demir Çelik Fabrikasına elektrikçi olarak girdim. Fakat o dönemdeki siyasi iktidardan dolayı oradan çıktım. Daha sonra 1976 Ocak'ta Gaziantep E.S.O.B. işletmesine girdim. O dönemden beri elektrikçi olarak çalışıyorum. Genel-İş Olağan ve erken Olağan Genel Kurullarında yönetime girerek Eğitim Sekreterliğinde görev yaptım. Hala bu görevdeyim."

Mehmet Ali, bu onurlu görevini başarıyla sürdürürken katledildi.

GENEL-İŞ
YÖNETİCİ BİYOGRAFİ FORMU

ŞUBESİ: 2 nolu Genel-İş
GÖREVİ: Yön.Kur.Eğit.Sek.

ADINIZ SOYADINIZ	M.ALİ TÜTÜNCÜLER
BABA ADINIZ	İ.HALİL
ANA ADINIZ	HATİCE
DOĞUM YERİNİZ VE TARİHİ	G.ANTEP 1958
NÜFUSTA KAYITLI OLDUĞUNUZ YER: İli G.Antep; İlçesi -; Mahalle veya Köyü Ürüklü; Nüfus cüzdanını aldığınız yer G.Antep; Cüzdan No 79849 / 339932; Cilt No: 85; Sayfa No: 141; Hane No: 17	
ASIL MESLEĞİNİZ	Elektrikçi
İŞ ADRESİNİZ (Tel No:)	E.S.O.B.Elek.İşletmesi G.Antep Tel:110 19
EV ADRESİNİZ	Kavaklık Mh.Ordu C.No:44 G.Antep
TAHSİLİNİZ	Meslek Lisesi
BİLDİĞİNİZ YABANCI DİLLER	

KATILDIĞINIZ SEMİNERLER (Yurt İçi - Yurt Dışı)

TARİHLERİ	YERİ	KONUSU
1975	İSKENDERUN 10.BL.TEMSİLCİLİĞİ	SINIF

SİYASAL YA DA SOSYAL FAALİYETLERİNİZ VAR MI, ALDIĞINIZ GÖREVLER (Siyasal Parti, Dernek Kooperatif v.b.)

1
2
3
4
5

Kendi el yazısı ile özgeçmişi...

ÖZ GEÇMİŞİNİZ

1958 Temmuzunda Gaziantepte doğdum. İlkokul, ortaokul ve Meslek Okulu bitirdim. 1975 de İskenderun Demirçelik Fabrikasına elektrikçi olarak girdim. Fakat o dönemdeki siyasi iktidardan dolayı oradan çıktım. Daha sonra 1976 - Ocakta Gaziantep E.S.O.B. işletmesine girdim. O dönemden beri elektrikçi olarak çalışıyorum. Genel-İş olağan ve erken olağan genel kurullarında yönetime girerek eğitim sekreterliğinde görev yaptım hâlâ bu görevdeyim.

M.Ali Tütüncüler

Faşist Katliamları Protesto Mitingi

Sendikamız, hızla artan faşist katliamları ve son olarak da Eğitim Sekreterimiz M.Ali Tütüncüler'in öldürülmesini protesto amacıyla, Gaziantep'de bir miting düzenleyecek.

"Faşist katliamları protesto" mitingi için, Sıkıyönetim Komutanlığı ve gerekli yerlere başvurular 27 Eylül günü yapıldı.

Bu arada, Sendikamız Genel Sekreteri Ertan Andaş, M.Ali Tütüncüler'in katledilmesi üzerine, Yürütme Kurulumuz adına Gaziantep Genel-İş Şubesine bir telgraf çekti. Andaş telgrafında, faşist katliamların önemli boyutlara ulaştığına değinerek, işçi sınıfının faşizmi göğüsleyebilecek güçte olduğunu belirtti ve "katliamların hesabı sorulacaktır" dedi.

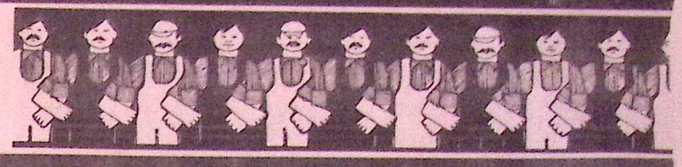

KIRIKKALE ŞUBEMİZ GENEL KURULU YAPILDI

Kemal PEHLİVANLI yeniden başkan seçildi

Sendikamızın Kırıkkale Şube Kongresi, 16.9.79 günü yapıldı. Kongre sonucunda **Kemal Pehlivanlı** yeniden Şube başkanlığına seçildi.

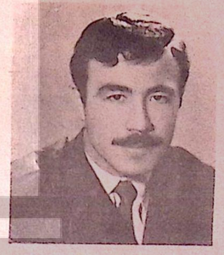

Çoğunluğun varolduğu saptanarak çalışmalarına başlayan kongrede, açış konuşmasını **Kemal Pehlivanlı** yaptı. Daha sonra Divan seçimi yapıldı. Seçim sonucunda oy birliğiyle, Divan başkanlığına, Örgütlenme Daire Başkanımız **Belgüzar Can**, Başkan Vekilliklerine Ankara 1. Bölge Merkez Şube Başkanı **Cemal Aslan** ile Ankara 2. Şube Başkanı **Ömer Çiftçi** Seçildi. Yazmanlıklara ise, Ankara 1. Şube Başkanı **Oğuz Kızıltan** ile, 4. Şube Başkanı **Ali Çeliker** seçildiler.

Divan Başkanı **Belgüzar Can**, yaptığı konuşmada, dünya ve ülke sorunlarıyla işçi sınıfı hareketine ve sendikal çalışmalara değindi. Daha sonra konuklar söz aldı. Kırıkkale Belediye Başkanı **Sahir Koçak**, Ankara Bölge Merkez Şube Başkanı **Cemal Aslan**, Ankara Bölge Merkez Şube Sekreteri ve 2. Şube Başkanı **Ömer Çiftçi** ve Yeni Metal-İş Kırıkkale Şube Başkanı **Rıza Ulusoy** Dünya, ülke ve sendikal sorunlara ilişkin görüşlerini belirttiler. Raporların görüşülme maddesinde ise, **Nazmi Demirbaş** ile **Bahattin Ünal** görüş belirttiler. Yönetim Kurulunun aklanmasından sonra seçimlere geçildi. Yapılan seçimler sonucunda, 286 oydan 284'ünü alan Kemal Pehlivanlı, yeniden **Kırıkkale Şube Başkanlığına seçildi.** Yönetim Kurulu üyeliklerine **Sadi Berk, Kudret Saydam, Hüseyin Eryılmaz, Ahmet Özdemir, Bedirhan Yeşilyurt, Arap Uludoğan, Ünal Aksoy, Ekrem Tekeli, Nazım Uçarslı, Abdullah Pehlivanlı** ve **Musa Sezer** seçildiler. Denetim Kurulu üyeliklerine ise, **Halis Akçadağ, Celal Pehlivan, Yılmaz Aydın** getirildiler. Onur Kurulu üyeliklerine, **Ahmet Erdal, İhsan Saygılı, Bahri Kayır, Hüseyin Karataş,** ve **Zeki Duyar** seçildi. Genel Merkez Delegeliklerine ise şu arkadaşlarımız seçildi: **A.Kemal Pehlivanlı, Sadi Berk, Ünal Aksoy, Hüseyin Eryılmaz, Musa Sezer, Abdullah Pehlivanlı, Ekrem Tekeli, Nazım Uçarsu, Altan Şengül, Bedirhan Yeşilyurt, Şenel Aslan, Ahmet Özdemir, Arap Uludoğan, Mehmet Alkoç,** ve **Zeynel Ulusoy.**

Kırıkkale Şubemizin yeni seçilen yöneticilerine, Gazetemiz **Genel-İş EMEK** başarılar diler.

KAYSERİ ŞUBEMİZİN GENEL KURULU YAPILDI

Kayseri Şubemizin 7. Dönem Olağan Genel Kurulu 30 Eylül 1979 günü yapılmıştır. Genel Kurulun, dergimizin baskıya verildiği tarihte yapılmış olması nedeniyle, haberini bu sayımızda veremiyoruz.

Yukarıda açıkladığımız nedenle, genel kurul haberini bu sayımızda veremediğimiz için özür diler, gelecek sayımızda örgütümüze sunacağımızı belirtiriz.

EĞİTİM ÇALIŞMALARIMIZ SÜRÜYOR

"Kadın işçilerin Sendikalarda örgütlenmesi" konulu seminer düzenlendi

Sendikamız Genel-İş, İsveç Kamu Hizmetleri Sendikası ile "Kadın İşçilerin Sendikalarda Örgütlenmesi" konulu ortak bir seminer düzenlemiştir. Seminere, **İsveç Kamu Hizmetleri Sendikası**'ndan katılacak olan heyet, **13 Ekim 1979** tarihinde **İzmir**'e gelecektir.

16-18 Ekim tarihleri arasında yapılacak olan seminere sendikamız üyesi bayanlar da katılacaktır.

DURAN ÖZDEMİR VE ARKADAŞLARI BERAAT ETTİ

Sendika binasında 1 Mayıs afişleri ve sendikal yayınlar bulunduğu için, 30 Nisan günü gözaltına alınnan Adana 1 No'lu Şube Başkanımız **Duran Özdemir** ve arkadaşları 15 Mayıs günü serbest bırakılmışlardı.

1 Mayıs öncesi Adana 1 ve 2 No'lu şubelerimizde arama yapan polis, **1 Mayıs afişleri, DİSK'in Sesi** ve **Genel-İş EMEK** dergileri bularak, Şube Başkanları ile bazı yöneticileri gözaltına almıştı. 15 gün süresince gözaltında tutulduktan sonra, **Duran Özdemir** ve arkadaşları serbest bırakılmışlardı.

Duran Özdemir ve arkadaşları 29 Ağustos günü Sıkıyönetim Askeri Mahkemesi'nde yapılan duruşmalarında suçsuz bulunmuşlardır. Mahkeme, **Özdemir** ve arkadaşlarının beraatlerine karar vermiştir.

Trabzon ve Rize Şubelerimiz Genel Kurul hazırlığı içinde

Rize Şubemizin Genel Kurul toplantısının **6 ekim** günü, **Trabzon** Şubemizin Genel Kurul toplantısının ise **7 ekim** günü yapılacağı öğrenilmiştir.

Örgütlenme Dairemizden verilen bilgiye göre, **Rize** ve **Trabzon** Şubelerimizin yapılacak olan genel kurulları için tüm hazırlıklar tamamlanmıştır. Yeni kurulan **Rize** Şubemizin, kuruluşundan bu yana geçen süre içindeki çalışmaları değerlendirilecek, yeni karar organlarının seçimi yapılacaktır. **Trabzon** Şubemizin ise, dönem içinde yaptığı çalışmaların değerlendirmesi yapılırken, Şube yönetiminde görev alacak olanların da belirlenmesi için seçimler yapılacaktır.

Genel-İş EMEK, her iki şubemizin genel kurullarına şimdiden başarılar diler, görev alacak olan yöneticileri kutlar.

İŞ CİNAYETLERİ ÖNLENMELİDİR

İstanbul'da bir üyemizi iş cinayetinde yitirdik!..

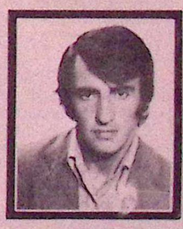

Kapitalizmin **"kâr, daha çok kâr"** ilkesi, insan yaşamının karşısındaki en büyük tehlike olarak duruyor. İnsanın en doğal hakkı olan **"yaşamak"**, egemen güçlerin çıkarları için hiçe sayılıyor. Gün geçmiyor ki, yeni bir iş cinayeti, yeni bir ölüm haberi almayalım.

13.9.79 günü, İstanbul Makine Sanayii Şubemize bağlı İstanbul Halk Ekmek Fabrikasında çalışan üyemiz **Mehmet Güler,** bir iş cinayetine kurban gitti.

Güler, işyerindeki un silosuna düşen bir cismi çıkartmak için yaşamını feda etti. Mehmet Güler, 15 metre derinlikteki siloya, beline ip bağlanarak sarkıtıldı. Fakat, hemen sonra ipin kopması üzerine unların içine gömülüp, yaşamını yitirdi.

Yayın Organımız **Genel-İş EMEK,** iş kazalarının kader değil cinayet olduğunu ve bu cinayetlerin mutlak önlenmesi gerektiğini bir kez daha vurgular, yakınlarına arkadaşlarına ve tüm sınıf kardeşlerimize başsağlığı diler.

TÜSTAV

SINIF MÜCADELESİ ARAÇLARININ LAÇKA EDİLMESİNE İZİN VERMEYECEĞİZ

Türkiye hızla kentleşmekte ve bugün nüfusun yüzde ellisi kentlerde yaşamaktadır. Bu hızlı kentleşme, kentlerin temel düzenleyicisi ve kent hizmetlerini karşılayıcı yönetim birimi olan belediyeleri ağır kaynak sorunları ile başbaşa bırakmaktadır. Bu sorunlar nedeniyledir ki belediyeler, en temel kent hizmetlerini üretemez hale gelmişlerdir. Belediyelerin toplam kamu gelirleri genellikle 30-40 yıl önceki değerlere göre maktu olarak saptandığından fiyat hareketlerine duyarlı olamamış, yıllarca önce **"kuruş"** birimi ile saptanan gelirler bugün büyük ölçüde anlamsız hale gelmiştir.

Hızlı kentleşme sonucu bir yandan belediyelerin harcamaları artarken, diğer yandan belediye gelirlerini düzenleyen yasaların çağdaş gereksinmelerin gerisinde kalması sonucu, belediyelerin kaynak ve yetki sorunları sürekli olarak artmıştır.

Belediye Gelirleri Kanununda değişiklik yapan yasa tasarısının hazırlandığı sıralarda **25 Aralık 1978 tarihinde,** İstanbul'da toplanan Bölgesel Belediye Birlikleri Başkanları ve Büyük Kent Belediye Başkanları, **Türkiye Belediye Birlikleri Ortak Kurulu'nu** oluşturdular.

BELEDİYE GELİRLERİ SİSTEMİNDE YENİ ANLAYIŞ

Türkiye Belediye Birlikleri Ortak Kurulu yaptığı yoğun çalışmalar sonucu, Belediye Gelirleri konusunda benimsediği yasal önerilerde şu temel ilkelerden hareket etmiştir:

- Kent hizmetlerinden daha çok yararlanan, rant sağlayan ayrıcalıklı kesim vergilendirilmelidir.
- Mevcut gelir ve kurumlar vergisinden belediyelere ayrılan pay artırılmalıdır. (Bu takdirde verginin dar gelirli kesime yansıması sözkonusu olmayacaktır.)
- Kamusal faaliyetler sonucu doğan kentsel rantlar vergilendirilmelidir. Bunun için Emlak vergisi yeniden düzenlenerek net bir vergiye dönüştürülmesi ve temel belediye gelirleri kaynağı haline getirilmeli, şerefiye vergisi daha kapsamlı düzenlenmelidir.
- Vergilendirme, fiyat hareketlerine ve ekonomik gelişmelere duyarlı olmalı bu nedenle parasal, maktu sınırlar yerine oransal sınırlar benimsenmelidir.
- Vergilendirme kentsel refahın dağılımında adalet sağlamalıdır.
- Benimsenen gelirler sistemi, halkın seçtiği demokratik belediye yönetimini güçlendirici ve yetkisini artırıcı olmalıdır.

Türkiye Belediye Birlikleri Ortak Kurulu'nca önerilen, Belediye Gelirlerine ilişkin yasal önerilerden bazıları şunlardır:

- Gelir ve Kurumlar vergisinden belediye payı yüzde 10'a çıkarılmalıdır.
- Değerlenme (serefiye) resminin kapsamı genişletilmeli, kamu kuruluşlarınca ve belediyece yapılan kentsel hizmetler, imar faaliyetleri ve imar hakları dolayısıyla taşınmazlardaki değer artışları vergilendirilmelidir.
- Emlak vergisi net vergi haline getirilmeli ve hasılatının yüzde 75'i belediyelere verilmelidir.
- Emlak alım vergisine binde 30 belediye payı eklenmeli veya toplanan mevcut verginin yüzde 50'si belediyelere verilmelidir.
- Gayrimenkul kıymet artış vergisine yüzde 10 belediye payı eklenmeli veya mevcut verginin yüzde 25'i belediyelere ayrılmalıdır.
- Gümrük kanununa bir madde eklenerek belediyelerin, belediye hizmetlerinde kullanılmak üzere yurt dışından getirecekleri araç ve gereçler vergiden istisna edilmelidir.
- Kurumlar vergisi kanununa bir fıkra eklenerek, belediyelerin ve birliklerin, tüketimi düzenleme satışları (tanzim satışları), tüm tüketiciyi koruma girişimleri; yerleşme, konut ve arsa üretimi stoklama ve satımı girişimleri; konaklama ve sosyal hizmet sağlama girişimleri ve bu konularda kurulacak işletme, döner sermaye, fon, şirket ve benzeri girişimler vergiden muaf olmalıdır.
- Emlak vergisinin yüzde 50'si oranında temizletme ve aydınlatma resmi alınmalıdır.
- Radyo ve Televizyon aracılığıyla yapılan ilan ve reklamlardan alınan ücret üzerinden yüzde 30 oranında resmi alınmalı, tüm belediyelere nüfusları oranında dağıtılmalıdır.
- Mevcut belediye cezaları 50 misli artırılmalıdır.

Ortak Kurul'un yukarıda sıralanan önerileri, reddedilen Belediye Gelirleri Yasası'nda bütünüyle benimsenmemiştir.

YASA VETO EDİLDİ

Belediyelerin kaynak sorununu çözmese de, uzun yıllardan sonra ilk kez parlamentoda kabul edilen belediye gelirlerine ilişkin yasa, Cumhurbaşkanınca **VETO** edilmiştir.

Ve belediyelerin yoğun kaynak ve yetki bunalımı sürmektedir.

BOYALI BASIN SALDIRIYOR

Belediyelerin içinde bulundukları duruma ve karşı karşıya kaldıkları sorunlara az da olsa değinmeye çalıştık. Yazımızın bundan sonraki bölümlerinde de yeri geldiğinde değinmeye çalışacağız. Belediyelerin içinde bulundukları kaynak ve yetki sorunlarının içinden çıkılmaz duruma geldiği ve sürekli olarak arttığı bir gerçektir. Bu arada, belediye yönetimlerinin kaynaklarını gerektiği biçimde kullanamadıkları da saklanması olanaksız bir gerçektir. Bunlara daha sonra yeniden değinmek üzere şimdi belediyelerde çalışan sendikamız üyesi işçilere karşı başlatılan haksız saldırılara ilişkin görüşlerimizi açıklayalım.

Türkiye işçi sınıfının bölünmez bir parçası olan Genel Hizmetler işçileri, verdikleri yoğun mücadeleler sonucu bazı haklarını burjuvaziden söke söke almışlardır. **Kazanılan haklar, burjuvazinin bağışı olmamıştır. Gerektiğinde kan dökülmüş, can verilmiştir bu yolda...**

Şimdi, boyalı basının kalemleri, belediyelerde çalışan işçilerin aldıkları, emeklerinin gerçek karşılığı bile olmayan beş on kuruşu, brüt tutarı abartarak, ele geçen paranın gerçek tutarını gizleyerek manşetlerine çıkarıp, dillerine dolamaktadırlar. Bu konuya ilişkin yayınımızı üç sayı önce başlattık ve dilimiz döndüğünce de anlatmaya, yanıt vermeye çalıştık.

Belediye işyerlerinde çalışan işçiler, sık sık direniş yapmakta, eylem koymakta ve greve gitmektedirler. Çarpık kapitalist düzenin çarkları burada da dönmektedir. Belediyelerin kasaları tam takır, kurşı bakırdır. Yukarıda da belirttiğimiz gibi, belediyelere gelir sağlayacak kaynaklar, belediyelerin elinde değildir... Belediye Gelirleri Yasası, yıllarca uyutulmuş, Meclis komisyonlarında bekletilmiş, güç-bela çıkartılmış, ancak bu kez de sayın Cumhurbaşkanınca **VETO** edildiğinden yürürlüğe girememiştir. Böyle olunca da belediyeler toplu sözleşme görüşmelerine boş kasalarla oturma zorunda bırakıldıkları gibi, altına imza attıkları toplu sözleşmelerin hükümlerini de yerine getirememektedirler.

Bir başka kamu kuruluşunda çalışanlar aybaşı aylıklarını gecikmeden alabiliyorlar. Belediyelerde işçi veya memur olarak çalışanlar ise bazan bir ay, bazan iki, hatta üç ay aylıklarını alamazlar... Çünkü, belediyeler ya siyasi iktidara avuç açarak para bulacaktır, ya da kendi öz kaynaklarından yararlanacaktır.

BELEDİYELERİN KAYNAKLARI

Her belediyenin, özellikle de büyük belediyelerin kendilerine ait mülkleri vardır. Bu mülkler yeterince ve gerektiği gibi kullanılmamaktadır. Belediye yönetimleri yalnızca devlete el açmak yerine, belediyelerin elinde bulunan bu mülkleri ve kaynakları değerlendirmeyi düşünseler, bugünkü kadar büyük sorunlarla karşı karşıya kalmazlardı belki de... Ancak, şunu da belirtelim ki, söz konusu kaynak ve mülkler belediye yönetimleri için önemli ölçüde sorun olmaktadır. Ankara Belediyesinden aldığımız bazı bilgileri burada açıklamak yararlı olacaktır.

- **Ankara Belediyesi, belediye emlâklarından 1978 yılında 12 milyon lira zarar etmiştir.**
- **İmar İskân Bakanlığı'ndan 1978 yılında bir buçuk milyon lira kira almış, buna karşılık aynı yıl içinde, yalnız santral onarımı için 1 milyon 728 bin lira harcama yapmıştır.**
- **Belediyenin malı olan 191 adet konuttan 1978 yılının kira bedeli olarak yalnızca 161 (YÜZALTMIŞBİR) lira tahsil edilmiştir. Buna göre, bu konutlarda oturanlar kira bedeli olarak günde 10 para, ayda 7, 5 kuruş ödemiş oluyorlar!...**
- **Gençlik Parkı'ndaki Yıldız Saray Gazinosu 935 metrekare yer işgal ediyor. Burası Ankara Belediyesinin malıdır. Ne var ki, belediye buradan 1945 yılından beri kira alamıyor. Bu yer için birtakım harcamalar bile belediyece yapılmaktadır.**
- **Zafer Çarşısı'ndaki bir dükkanın tahliye kararı 1970 yılında alınmış, bu dükkan ancak geçtiğimiz günlerde boşaltılabilmiştir. Zafer Çarşısı'ndaki dükkanlardan çoğunluğunun kirası ayda 650 lirayı geçmemektedir. Oysa, bu dükkanların bugün herbirinin kira değeri 60 bin lirayı bulmaktadır.**
- **Cebeci Stadyumu Ankara Belediyesinin malıdır ve değeri 150 milyon liradır. Ancak, yapılan karşılaşmalarda kesilen biletlerden belediyeye ayrılan pay 5 bin lirayı geçmemektedir.**

Yukarıdaki tabloya baktığımızda Ankara Belediyesinin mallarının eşe-dosta hovardaca dağıtıldığını görürüz. Bu hovardaca dağıtım belki bugün olmamıştır, dün de olmamıştır. Uzun bir geçmişi vardır belki de. Bu durum, geçmişten bugüne değin belediye yönetimini ellerinde bulunduranların bu konunun üstüne eğilmediklerini gösterir. Bağışlanması olanaksız bir hatadır bu. Yönetime geleceksin belediyenin malını-mülkünü eşine dostuna bedavaya ve de 30-40 yıllık kira sözleşmeleri yaparak dağıtacaksın, sonra da çalıştırdığın işçilerin, emekçilerin ücretlerini ödeyemeyeceksin. Yalnızca devlete avuç açmakla sorunların üstesinden gelinemez.

Ankara Belediyesinin başlattığı ve kararlılıkla sürdürdüğünü gördüğümüz **"Belediyenin sahibi olduğu mülklerin değerlendirilmesi ve belediye taşınmazlarını saptama çalışmaları"** nın diğer belediye yönetimlerine de örnek olmasını diliyoruz.

300 MİLYARLIK ANKARA BELEDİYESİ 12 MİLYON LİRA ZARAR ETMİŞ...

Ankara Belediyesi'ne ait mülklerin saptama çalışmalarının tamamlandığı, 300 milyar lira değerinde 10 bin 800 **belediye mülkünün ortaya çıkarıldığı açıklanmıştır.** Mülklerin değerlendirilmesi amacıyla başlatılan çalışmalarla bunların çoğunun çok düşük fiyat karşılığında kiraya verildiği ve bir bölümünün de işgal edildiğinin saptandığı ve işgal edilmiş durumdaki mülklerin boşaltılması amacıyla, işgalcilere uyarı yapılmaya başlandığı bildirilmiştir.

Belediye Başkanlığından yapılan açıklamada, çok az bir kira karşılığı kullanılan bir çok belediye mülkü üzerinden bazı kişilerin milyonları bulan haksız kazanç sağlamalarının önleneceği ve böylece belediyenin büyük bir gelir kaynağına kavuşacağı kaydedilmiştir.

Belediyenin kendi mülklerinden çok az gelir sağlamasına karşılık kiraladığı binalara verdiği yüksek kiralar yüzünden yalnız bu yıl 12 milyon lira zarar ettiğini belirten Belediye Emlak Gecekondu Şubesi Müdürü Mehmet Vidinli şunları söylemiştir:

"-Bugüne kadar ki yönetimler konuya gereken önemi ver-

Belediye mülkler yağma edilmiş...

Ankara,(Akşam)-Ankara Belediyesine ait mülklerin değerlendirilmesi amacıyla yapılan çalışmaların sona ersiği, 300 milyar lira değerinde 9 bin 800 Belediye mülkünün ortaya çıkarıldığını aktarılmıştır.

Belediye başkanlığından konu ile ilgili yapılan açıklamada, belediye emlâ kendi mülklerinden çok az gelir sağlamasına karşılık kiraladığı bina ara verdiği yüksek kiralar yüzünden yalnız bu yıl 12 milyon lira zarar ettiği belirtilmiştir. Bu arada çok az bir kira karşılığı kullanılan lüks mülkler ve bir çok belediye mülkü üzerinden bazı kişilerin milyonları bulan haksız kazanç sağlamalarının önleneceği ve böylece belediyenin büyük bir gelir kaynağına kavuşacağı kaydedilmiştir. Öte yandan, Belediye Başkanlığından yapılan açıklamada, çok az bir kira karşılığı kullanılan bir çok belediye mülkü üzerinden bazı kişilerin milyonları bulan haksız kazanç sağlamalarının önleneceği ve böylece belediyenin büyük bir gelir kaynağına kavuşacağı kaydedilmiştir. Belediyenin kendi mülklerinden çok az gelir sağlamasına karşılık kiraladığı binalara verdiği yüksek kiralar yüzünden yalnız bu yıl 12 milyon lira zarar ettiği belirten Belediye Emlak Gecekondu Şubesi Müdürü Mehmet Vidinli şunları söylemiştir: "-Bugüne kadar ki yönetimler konuya gereken önemi ver-

medikleri için, belediye çok büyük bir gelir kaynağından yararlanamamıştır. Ancak bizler, özellikle son aylar içinde belediyeye ait 600 dönüm arazi ile binden fazla işgalciyi saptamış bulunuyoruz. Saptama çalışmalarının, bölgelerin dağınıklığı nedeniyle uzun sürmesine karşın çalışmalarımızı hızla sürdürüyoruz.

Belediyemiz çok büyük bir gelir kaynağından yoksun kalırken, bu kişilerin haksız kazanç sağlamalarını önleyeceğiz. Bu çalışmalarımızın ilkini Ata Sanayii'nde başlattık. İşgal edilmiş durumdaki bu alanda oturanlara, Encümen kararıyla ecrimisil ve kira bedeli tahakkuk ettirildi. Ancak buradaki esnaf, eski alışkanlığıyla karara uymadı. Bunun üzerine kendilerine kira ve ecrimisil ödememeleri halinde alanı boşaltmaları gerektiğini bildirdik. Şimdi son kararlarını bekliyoruz."

Opera Binasından sonra, şimdi de, Cebeci Stadı ile, Belediye Hastanesi için müşteri aranıyor

MAAŞ VEREMEYEN BELEDİYE TESİSLERİNİ SATIYOR

• Paris bulamadıklarını söyleyen Belediye yetkilileri stadın Spor Bakanlığına, hastanenin de Sağlık Bakanlığına satılacağını belirtti

• İşçilere bu ay da ücretleri ödenmeyince Genel-İş Sendikası yine direniş yapacağını açıkladı

İŞÇİLERİN ÜCRETİNİ ÖDEMEK İŞVERENLERİN VE DEVLETİN GÖREVİDİR...

Belediyeleri yönetenler, halkın oylarıyla göreve gelen kişilerdir. Halka görev sözü verenler, göreve geldikten sonra halk yararına çalışmak zorunda olduklarını unutmamalıdırlar.

Belediyeleri mali özerkliğe kavuşturacak Belediye Gelirleri Yasası'nın bir an önce çıkması ve yürürlüğe girmesinin yararlarını biliyor ve bunu savunuyoruz. Bu arada, belediyelerin mülklerini ve öz kaynaklarını gerektiği gibi kullanmalarını da istemek hakkımızdır. Altını çizerek söylemek gerekir ki, belediyeler öz kaynaklarını günün koşullarına uygun biçimde kullanmayı başarabilirlerse çalıştırdıkları işçilerin, emekçilerin ücretlerini ödemekte sıkıntıya düşmeyeceklerdir. (Ankara Belediyesi örneğinde .bunu rahatça görebiliyoruz.)

Yasal hakları verilmeyen işçiler, ikidebir direnişe zorlanmakta, işçi sınıfı hareketi yıpratılmaya ve sınıf mücadelesinin araçları laçka edilmeye çalışılmaktadır.

Öte yandan, bazı belediye yönetimleri, işçi ücretlerinin süresinde ödenebilmesi için, gerekli hazırlıkların yürütülmesi ve parasal olanakların sağlanması konusunda duyarsız davranmakta, ve görevini savsaklamayı, tehlikeli bir alışkanlık haline getirmektedir.

Çalıştırdığı işçiye ücretini ve diğer haklarını ödemek, başta belediye 'işverenlerinin ve devletin görevidir. Hükümet ve tüm devlet organları, Belediye Gelirleri Yasası'nın çıkarılması da dahil, belediyelerin sorunlarına kalıcı çözümler getirmek için çok ivedi olarak önlemler almak zorundadırlar. Aksi halde, Anayasa'dan, yasalardan ve toplu sözleşmelerden doğan hakkımızı tüm ülke düzeyinde sonuna dek kullanmakta kararlı olduğumuzu belirtmek gerekir.

KAYNAK: Marmara ve Boğazları Belediyeler Birliği Yayın Organı. Sayı: 38/41

Yeni Bir Belediye Gelirleri Sistemi Yaratılmalı...

48 yıllık Belediyeler Yasası değiştiriliyor

Cumhurbaşkanı Belediye Gelirleri Yasasını veto etti

Belediye cezaları 30 kat artırılıyor

Belediye Gelirleri Yasası Te... karşı 224 oyla kabul edildi

Belediye Opera Binasını satışa çıkardı

ANKARA, (KARAJANS) — Ankara Belediyesi yetkilileri «Belediyenin büyük maddi zorluklar içinde bu-

(Sonu Sayfa 7. Sü. 1'de)

Belediye mülklerinden çoğu işgâl edilmiş

1 YILDA 11 MİLYON LİRA ZARAR

1 EKİM 1979

GENEL-İŞ EMEK/SAYFA-4

GENEL-İŞ EMEK/SAYFA-5

İŞÇİ ÜCRETLERİ, YOKSULLUK VE ÇEVRE KİRLENMESİ

İlk kalkınma plânını hazırlayanlar, bir münasebetle **Hintli Lider Nehru**'yu ziyaret ederler. Geri bırakılmış bir toplumu, plânlı döneme sokacak ve ilk plânı hazırlayacak olan bu bürokratlara **Nehru**, üç öğütte bulunur:

(1)-Plânınızı doğal kaynaklarınız üstüne oturtun,

(2)-Emek gücüne dayanan bir plânlama yapın,

(3)-Dış yardıma bel bağlamayın ve 'kısmî plânlama' yapmayın.

O tarihlerde **Nehru** kendi ülkesinde adam başına yılda 70 Dolarlık bir gelir sağlayabiliyordu. **(Selçuk, İlhan, Cumhuriyet, 12 Eylül 1979)** Bu nedenledir ki yöneticilerimiz bu önerileri dikkate almazlar ve yıllar böylece geçer gider...

Bugün birçok gerçeği **"harman yerinde dirgen yiyerek"** öğrenmiş bir toplum olarak, **Nehru**'ya uymakla, Amerikalı uzmana uymak arasındaki farkı görebiliyoruz artık. Türkiye'yi üretim artıkları için giderek genişleyen bir pazar haline getirmek amacıyla yola çıkanlar, bizlere **Nehru**'nun söylediklerinin tam aksini yaptırmakta başarılı oldular... Sonuç ortada olduğundan bunu tartışacak değiliz...

Plânlar incelenecek olursa, uygulamanın çoğunlukla yabancı kaynaklara dayatıldığı, emek gücünden çok fosil yakıtlarla üretilen makine gücüne yaslanıldığı, dış yardıma geniş çapta bağlı kalındığı görülecektir. Kapitalist ülkelerin çoğunda olduğu gibi işsizlik alabildiğine büyürken, ücretler düşük tutuldu. Emekçilere yaptıramadığımızı, ithal malı makinalara, ithal malı yakıt koyarak yaptırdık ve burjuvazi iyi kâr etti... Bugün yoksulluk ötesinde bir de çevre sorunlarıyla karşı karşıyayız. Aşırı tüketimin artıkları doğal çevreye aktarılamadığından ve yerleşim merkezlerinde biriktiği için, çevre kirlenmesi üstesinden gelemediğimiz bir sorun oluvermiştir...

emek yoğun üretim

Türkiye'nin üretimde (doğal çevreden, sosyal çevreye enerji ve madde aktarılmasında) ve aynı zamanda tüketim artıklarının doğal çevreye taşınmasında izlemesi gereken yöntem artık iyice belli olmuştur. Bütün bağlantısız ülkelerin ve geri bırakılmış toplumların uymaları gereken ilkeler, **Nehru**'nun yıllarca önce Türk plâncılara verdiği öğütler olmalıdır. Kendi insan gücü kaynakları ile doğal kaynaklarını atıl bırakıp, yabancının atına binenler ve bu yolda kalkınacaklarını umanlar, bindikleri attan çabuk iniyor, elden gelenin öğün olmayacağını, olsa da vaktinde bulunmayacağını öğreniyorlar. Bu bilincin birleştirdiği yüze yakın ülkenin Havana'da yaptığı toplantıdan sonra, hiçbir bloka bağlı olmayan bağlantısız toplumlar, kendi kaynaklarını kendi insanlarının gücüyle işleyecek ve yabancıya peşkeş çekmemek için elden geleni yapacaklardır.

Türkiye'nin çok zengin kaynakları vardır. İşçiye yeteri kadar ücret verir ve onun yakıtı durumunda olan besin kaynaklarımızı harekete getirerek, başta besin maddeleri olmak üzere, temel gereksinim maddelerini ucuzlatabilirsek, bireyin üretkenliği artacak, özellikle tarım kesiminde emek yoğun bir üretim gerçekleştirilebilecektir. Ortadoğunun ve bütün komşularımızın ısrarla istedikleri et, süt, yumurta, meyve ve sebze gibi yiyecekleri, hem halkımıza yedirebilir ve hem de yabancı para gerekse mezmizi karşılayacak biçimde ihraç edebiliriz. Makina üretimden tamaman dışlanamaz, bunu da biliyoruz. Ancak insanın yapabileceği işi makinaya yaptırmak yanılgı ve tenbelliğinden vazgeçmeli, öncelikle insan gücüne ve insan emeğine yaslanmalıyız. Böylece yeniden başlamak, tarım kesiminden ve emek yoğun üretimden sağlayacağımız birikimlerle, agro-endüstriel bir toplum yapısına sıçramak ve makinalaşmayı, yabandan birşey almadan ve ona borçlanmadan gerçekleştirmek, bağlantısızlığın ve özgürlüğün ilk koşulu olacak bütün geri bırakılmış toplumlar gibi Türkiye'miz de kapitalist sömürüden, bu yoldan giderse, kurtulacaktır.

çevre kirlenmesi

Aşırı ve gereksiz bir tüketim sonucu, başta büyük kentlerimiz ve endüstri merkezleri olmak üzere tüm yerleşim merkezlerinde biriken, çevreyi alabildiğine kirleten ve doğanın tasıma gücünü çoktan aşmış bulunan artıklardan da böyle kurtulabiliriz. Tüketimi kısmak elbette gereklidir. Fakat halkın ve işçinin boğazından birşey kesemeyiz ve çalışanları yavan ekmekle yetinmeye zorlayamayız. Tüketim kısılacaksa öncelikle burjuvazinin lüksünden ve gerekli olup olmadığı tartışılabilir, gereksiz tüketim maddelerinden işe başlamak gerekecektir.

kısadan hisse

Son günlerde bir kısım basında, temizlik işçilerinin yasaların belirlediği yoldan giderek, hakederek ve hakkını vererek almakta oldukları ücretler tartışma konusu haline gelmiş veya getirilmiştir. İçinde bulunduğumuz zorlukları aşabilmek için emekçilerin ücretlerinin kısıtlı tutulması gerektiğine ilişkin söylentiler yaygınlaşmakta ve yoğunlaşmaktadır. Biz bunun çıkar bir yol olmadığını öncelikle belirtmek istiyoruz.

Ankara Belediye'sinin **AP**'li Başkanı zamanında satın alınan pahalı temizlik makinaları, **"Teftiş Fırçası"** gibi kenara atılmış duruyorlar. Pratikte hiçbir yararı olmayan bu makinalar, harcanan paranın hakkını veremezlerken, işçi aldığını helâl edecek biçimde çalışmakta, Ankara'nın tüm artıklarını geleneksel yöntemlerle ve yüksünmeden kentin dışına taşımaktadır. Tüketim artıklarını doğaya geri verirken gösterilen çaba, üretim safhasında da, canlarını ortaya koyarak çalışanların sayesinde rahat ediyor, doğadan sosyal çevreye birşey aktarabiliyorsak onların sayesinde aktarıyoruz.

İşçi üretim açısından bakılınca ne veriyorsak onu alabileceğimiz makinaya çok benzer. Onlardan ekmeğini kıskanıp da makinalara yakıt bulabilmek için avuç dolusu para harcayanlar, sürüp giden yanılgıları aşamayanlar, hem ekonomimizi ve hem de sosyal ve ekonomik yapımızı temelinden sarsanlardır.

İşçi ücretleri pahalılık artış hızını izlemez de, geri bırakılacak olursa, üretkenlik düşecek ve doğadan sosyal çevreye madde ve enerji aktarılamaması nedeniyle yoksullaşma hızlanacaktır. Onun ötesinde üretime dönük olmayan aşırı tüketimin artıklarını da doğaya geri verememenin sıkıntısı içinde, çevremizi koruyamayacak, pislik içinde bunalacağız. **Nehru**'nun öğütlerini unutmamalı bundan böyle herşeyden çok emek gücüne güvenmeli ve bu gücü üretecek olan kaynakları işçi sınıfından esirgememeliyiz.

İŞÇİ DOĞAL VE SOSYAL ÇEVRE

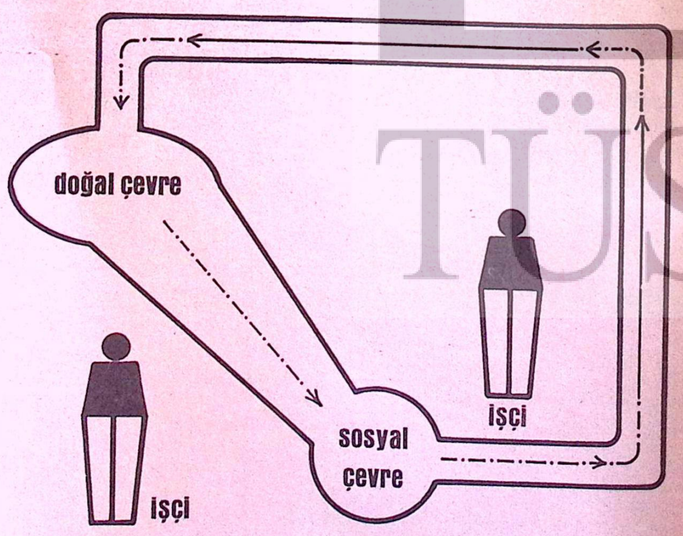

İşçi doğal çevreden sosyal çevreye enerji ve değer aktaran üretken kişidir. Bu üretimi yapabilmek için beslenme ve beslenme dışı gereksinimleri karşılanması gereken bu insandan kısıntı yapılacak olursa toplum yoksullaşmaya başlar.

Tüketim sonucu ortaya çıkan artık maddeler (çöpler) gene işçiler tarafından toplanıp doğaya geri verilmektedir. Doğa bu artık maddeleri yeniden değer taşıyan maddelere dönüştürür. Temizlik işçilerinin yaptığı bu görev aksayacak olursa, doğa yoksullaşırken, sosyal yapıda 'çevre kirlenmesi' dediğimiz olgu belirir.

GENEL-İŞ EMEK/SAYFA-6

ÖRGÜN

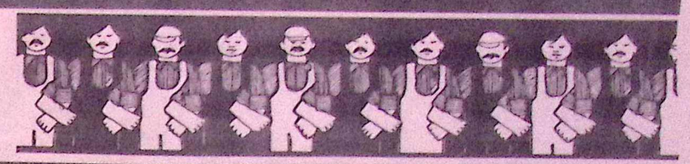

Naip AYDIN: "DİYARBAKIRLI GENEL-İŞ ÜYELERİNİN ZAFERİ, GERİCİLİĞE İNDİRİLMİŞ BİR ŞAMARDIR"

Diyarbakır Belediyesinde, sendikamızın başlattığı grev, 36. gününde başarıyla bitti. Haberi, daha önceki sayılarımızda ayrıntısıyla duyurmuştuk. 7. Bölge Merkez Şube Başkanımız **Naip Aydın**'ın, konuyla ilgili olarak, gazetemize bir açıklama yaptı. Aydın özetle şunları söyledi:

"8.8.79 tarihinde Diyarbakır belediyesinde başlatılan hak grevi, işverenin haklarımızı ödemesiyle kaldırıldı. 36 gün süren grevimizin, işçi kardeşlerimizin kararlı ve onurlu mücadelesiyle başarıya ulaştığından kimsenin kuşkusu yoktur. Bu arada, halkımızın karşı karşıya kaldığı sorunlar da, Diyarbakırlıların bilinçli ve kararlı desteğiyle aşılabildi.

Grevimizin en büyük destekçileri, işçi sınıfının, ekonomik-demokratik hakları uğrunda mücadele eden sınıf kardeşlerimiz, sendika ve diğer devrimci-demokrat kuruluşlardır. Ayrıca, bilinçli demokrasi güçlerinin yanında yer alan yiğit Diyarbakır halkı, gerici ve ajan provakatörlerin grevi kırma yolundaki çabalarını boşa çıkarmışlardır. Kazandığımız haklar, aynı zamanda, gerici güçlere bir şamar olmuş ve zaferimizle yenilgiye uğramışlardır.

Grevimiz, aynı zamanda, Türkiye'de DİSK öncülüğünde yürütülen sınıf mücadelesinin bir parçasıdır. İşçi haklarını rafa kaldırıp, sarı sendikalarla toplumsal anlaşma imzalayan sınıf düşmanı CHP ağırlıklı hükümetin tavrı sonucu, halkımızın sağlığı tehlikeye düşmüştür.

İşçi sınıfımız ve Diyarbakır'lı greviler, sınıf mücadelesinde kararlı, bilinçli ve inançlıdırlar."

Zafer Diyarbakırlı grevcilerin oldu...

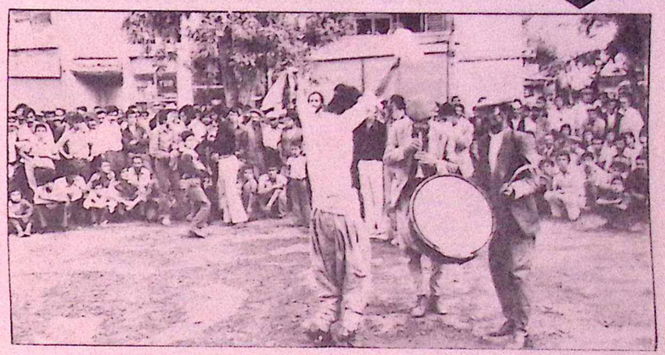

Susurluklu Grevciler...

Bir yılını geçen Elbistan grevimiz başarıyla sürüyor...

AÇIKLAMA

Geçen sayımızda **Genel-İş Yapı Kooperatifi** ile ilgili bir yazı yayınladık. Gazetemizi okuyanların Kooperatif hakkında gerekli bilgileri edindiklerini sanırız.

Kooperatife girmek isteyenlerin, aşağıda belirteceğimiz biçimde kimliklerini ve **İş Bankası İtfaiye Meydanı Şubesi**'nde açılan 474 **No'lu hesaba** yatıracakları paranın karşılığında alacakları dekontun bir fotokopisini, Kooperatif adresine göndermeleri gerekmektedir. Bu işlemleri yapanları evrakları düzenlenerek, imza edilmesi için adreslerine en kısa sürede gönderilecektir.

Konutlar, Ankara'da bazı kooperatiflerin ve birçok konutun yapımını gerçekleştiren ME-SA tarafından yapılacaktır.

KİMLİK BELİRTME:

Adı Soyadı, Mesleği, Baba Adı, Doğum Tarihi ve Yeri, Sigorta Sicil No, **(Halen çalışmakta olduğu)** İşyeri Sigorta Sicil No, Bu işyerine giriş tarihi, **(Daha önce çalışılan işyeri varsa bunlara ait)** İşyeri Sigorta Sicil No, İşe giriş ve çıkış tarihleri, Son çalıştığı işyerinin adresi ve telefonu, Ev adresi, varsa telefonu yazılacaktır.

ADRES:

Genel-İş Yapı Kooperatifi Hükümet Caddesi Oğultürk İş Hanı No: 7/5 Tel: 24 20 30 Ulus/ANKARA

ISPARTA, ELBİSTAN, TUZLA, GEYVE VE SUSURLUK GREVLERİMİZ SÜRÜYOR

Sendikamıza bağlı **Isparta, Elbistan, Tuzla, Geyve** ve **Susurluk** Belediyesinde çalışan işçilerin haklarını almak için başlattıkları grevler başarıyla sürüyor.

Isparta grevimiz, 15 **Temmuz** 78 günü başlamıştı. **Isparta**'lı greviler, sınıf düşmanlarına ve grev kırıcılarına karşı yiğitçe direniyor.

Elbistan grevimiz, MHP yanlısı Belediye Başkanının sürekli baskı uygulaması ve emekçilerin haklarını vermek istememesi üzerine 26 Eylül 78 günü başladı. Grevin başladığı günden buyana, kentte temizlik yapılmamakta, hizmet üretilmemektedir.

Tuzla Belediyesi temizlik işyerlerinde çalışan üyelerimiz, toplu sözleşme ve daha sonra imzalanan protokolden doğan haklarının uygulanmaması üzerine 23 Ekim 78 günü greve çıktılar. Mücadeleyi başarıyla sürdürüyorlar.

Geyve Belediyesinde, işverenin sözleşmeye oturmak istememesi üzerine, 23 **Ekim** 78 günü grev başladı. İşçi kardeşlerimiz, başlattıkları mücadeleyi sonuçlandırmakta kararlılar.

Susurluk Belediyesinde, sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanmaması üzerine, 28 **Haziran** 79 günü grev başladı. 78 üyemizin katıldığı grev, başarıyla sürüyor.

Genel-İş EMEK

ON BEŞ GÜNLÜK İŞÇİ GAZETESİ

Sahibi: **Abdullah BAŞTURK** Genel Yönetmen: **İsmail Hakkı ÖNAL** Sorumlu Yazışleri Müdürü: **Hasan MERT** Yönetim: **Süleyman Sırrı Sokak 2/4 Yenişehir/ANKARA** Tel: 17 54 59-17 52 67-17 67 41 Yazışma: **Rüzgarlı/Gayret Sokak No. 1 Ulus/ANKARA** Tel: 10 52 47-10 40 21 Dizgi, Kamera, Montaj, Baskı: **EM-AŞ, DİSK/Genel-İş Web Ofset Tesisleri Ulus ANKARA** Sayı: 37 1 EKİM 1979 Baskı Sayısı: 100 **Bin** Ederi: **500 Kuruş** Basıldığı Tarih: **2 EKİM 1979**

TÜSTAV

DİSK Genel Yönetim Kurulu'nun çalışmaları sürüyor

DİSK GENEL YÖNETİM KURULU, SEÇİMLER KONUSUNDAKİ TAVRINI 3 EKİM'DE BELİRLEYECEK

Baştarafı 1. Sayfada

"Emperyalizm ve tekelci sermayece yönlendirildiği açık olan örgütler ve bazı karanlık güçlerin giriştiği saldırı ve cinayetler, provokasyonlar artarken hergün bilim adamı, hukukçu, öğretmen, öğrenci, köylü işçi ve emekçi öldürülürken bu durum egemen sınıflar tarafından "daha güçlü iktidar" amacıyla sömürülmektedir.

Değerli Mücadele Arkadaşlarım,

Böylesi koşullarda egemen sınıflar ile emekçi halkımız arasındaki çelişkiler giderek daha da keskinleşmektedir. Tüm baskılara rağmen işçi sınıfımızın, yoksul köylülerin tüm emekçi halkımızın muhalefeti gelişmektedir. Grevler, direnişler yoğunlaşmaktadır, teknik elemanlar, doktorlar, öğretmenler eyleme geçmektedirler.

Egemen sınıflar yükselen bu devrimci muhalefeti önlemek için her yola başvurmaktadırlar. Ekonomik ve siyasi baskıların yanısıra ideolojik saldırılarını yoğunlaştırmaktadırlar.

DİSK'in Toplumsal Anlaşma'yı reddettiği, Ücretlerin dondurulmasına karsı çıktığı bir ortam içinde burjuvazi devrimci sendika düşmanı bir kampanya açmış durumdadır.

"Hayat pahalılığını yaratan artan işçi ücretleridir" biçimindeki eskimiş, bilim dışı bir sloganı kendisine bayrak edinen burjuvazi, "bir çopçü bile üst derecedeki bir devlet memurundaki fazlapara alıyor", yaygaraları ile emekçi sınıf ve tabakalar arasındaki dayanışmayı kırmaya, çalışmakta, işçi sınıfı ve sendika düşmanlığı yapmaktadır.

73 ve 77 seçimleri

Baştürk daha sonra 73 ve 77 seçimlerine değinerek, DİSK'in CHP'yi desteklediğini hatırlatmış, daha sonraki iktidar döneminin değerlendirmesini yapmıştır. Baştürk sözlerini şöyle sürdürmüştür:

"Bilindiği gibi DİSK 1973 ve 1977 seçimlerinde emekçi halkımıza daha geniş ekonomik ve demokratik haklar vadeden CHP'yi desteklemiştir. DİSK özellikle 1977 seçimlerinde CHP'yi destekleme kararı alırken, bu desteğin demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı ilkeleri temelinde örgütsel bağımsızlık içinde CHP'nin Kasım 1976 günlü kurultayında kabul ettiği demokratik ve toplumsal istemler nedeniyle alındığını net bir biçimde açıklamıştır.

Ancak sosyalist hareketin bölünmüşlüğünü de iyi değerlendiren ve emekçilerin desteğiyle oy patlaması gerçekleştiren CHP seçim dönemlerinde verdiği sözleri, AP'den bağımsızlaştırılan desteklerle oluşturduğu iktidarında tutmamıştır.

21 aya yaklaşan süre içinde CHP ağırlıklı iktidarın geride bıraktıklarına bir kez daha göz atalım. İktidar sorunları emperyalist sistem içinde kalarak çözmeye çalışmış, ve tekelci burjuvazinin istekleri ile çakışan IMF dayatmalarına teslim olmuştur.

İktidar grevli toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkı isteyen bir kısım emekçileri haklarını tanımak yerine katsayı ve yan ödeme oyunları ile oyalamaya girişmiştir.

İktidar ekonomik ve siyasal ambargoya dönüşen "askeri ambargo"yu kaldırmak için ABD üslerini yeniden açarak emperyalizmin dayatmalarına teslim olmuştur.

İktidar "sağa da, sola da karşıyız" yaklaşımı içinde kimlikleri artık açıkça belirlenen faşist örgüt ve odakların üzerine gitmemiş, faşizme karşı mücadeleyi birkaç faşistin yakalanmasına indirgemiştir.

İktidar sıkıyönetimin ilan gerekçeleri dışındaki uygulamaları karşısında sürekli susmuş, "güleryüzlü sıkıyönetim" sözleri ardında sendikaların, meslek örgütlerinin, demokratik kitle örgütlerinin basılması, aranması, kapatılması, önderlerinin tutuklanması, işkence edilmesi konularında gerekeni yapmamıştır.

İktidar kazanılan ekonomik demokratik hak ve özgürlüklerinin genişletilmesi yerine, bu hakları daha da sınırlayan yasa tasarılarını gündeme getirmiştir.

İktidar grevleri erteleyip, grev engellemelerini gerçekleştirirken, lokavtlara, grev hakkını kısıtlayan işyeri kapatmalarına karşı seyirci kalmıştır.

İşçi sınıfının ve emekçilerin kurtuluşu kendi eserleri olacaktır

İktidar çalışma ve yaşama koşullarının düzeltilmesine yönelik verdiği sözlerde durmamış, komisyonlarda bekleyen ve kısmen de olsa emekçiler lehine değişiklikler getirebilecek yasa tasarılarının yasalaşması ve emekçilerin vergi yükünü azaltacak vergi yasasının Meclislerden geçirilmesi için gereken çalışmayı yapmamıştır.

İktidar DİSK'in gelişimini ancak Türk-İş gerici yönetimlerinin desteklenmesi ile durdurulabileceği noktasından yola çıkarak DİSK'e karşı hep düşmanca tavır izlemiştir. Büyük işyerlerinde, özellikle KİT'lerdeki örgütlenmemiz bu dönemde engellenmek istemiş, toplantılarımız bu dönemde yasaklanmış, işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 mayısın kutlanması bu dönemde yasaklanmış, yöneticilerimiz bu dönemde tutuklanmıştır.

DİSK, emekçi haltan yana alacağı her önlemde bugünkü iktidarı koşulsuz destekleyeceğini sürekli açıklamış. Başbakan ve diğer ilgililere sürekli eleştiri ve öneri götürmüştür. Ancak, iktidar Türkiye işçi sınıfının ve tüm emekçilerin desteğini elinin tersiyle itmiştir.

İktidar DİSK'in faşizme karşı giriştiği eylemlere şiddetle karşı çıkmıştır. "Sağa da-sola da karşıyız" mantığı ile kendisini demokratik güçlerden tecrit etmiştir.

Başbakan yurtseverleri, sosyalistleri bugünkü hükümete ezdirme yolundaki gerici demagojinin etkisiyle "bizim dışımızdaki solun oyu en fazla yüzde birdir" diyerek seçimlerde CHP'ye oy veren ilerici ve sosyalistlerden kopmak istediğini açıkça belirtmiştir. Yine Başbakan bir konuşmasında IMF'nin dayatmaları doğrultusunda ücretlerin dondurulmasını getiren Toplumsal Anlaşmayı eleştiren CHP'li sendikacıların CHP ile ilişkisinin kesileceğini açıklamıştır."

Büyük sermaye ve iktidar

DİSK Genel Başkanı Baştürk, Genel Yönetim Kurulu açış konuşmasında, büyük sermayenin beklentilerinden sözederek şöyle dedi:

"Emperyalizm ve ona bağımlı büyük sermaye bu gün kendi kârlarını en yüksek düzeyde sürdürecek bir "istikrar" peşindedir. Gerçekte bu "istikrar" emperyalizmin dayattığı tüm ekonomik önlemlerin alınmasını, özellikle ücretlerin dondurulmasına olanak verecek, demokratik hak ve özgürlüklerin daha da budanacağı, emekçi halkımızın devrimci muhalefetinin ezileceği bir toplumsal ortam anlamına gelmektedir. Kısacası Türkiye'de egemen sınıflar "dikensiz gül bahçesi" istemektedirler.

Daha seçim sonuçları belli olmadan bugün her yerde "geçici hükümet" "askeri müdahale", "ara rejim" sözlerinin tartışılması bir rastlantı değildir.

12 Mart faşist dönemini büyük kârlarla kapatan tekelci sermaye bugün yeni 12 Martların bekleyişi içindedir.

Burjuvazi 1977 sonunda iktidar olan CHP hükümetini bir yandan kendi isteklerine boyun eğmeye zorlarken, öte yandan da faşist saldırı ve cinayetleri tezgahlayan, gerçekleştiren faşist örgütleri ve partiyi desteklemiş, faşist hareketi siyasi manevralarına uygun bir biçimde korumuş ve yönlendirmiştir.

Özellikle büyük sermaye bu arada ideolojik saldırılarını yoğunlaştırmış, koşullarını paralı ilanlarla günlük basında açıkça dayatmaya devam etmiştir.

Bu politikanın sonucu işadamlarına bir hançer boyu yakın politika izleyen CHP ağırlıklı iktidar Başbakanın deyişiyle işadamlarının hançerini sırtında duyuvermiştir.

Buna rağmen iktidarın izlediği bu yanlış politikayı değiştireceğine ilişkin ufukta herhangi bir ışık görülmemektedir.

Ancak kârlarını sürekli artıran büyük sermaye için bugünkü iktidar da yeterli değildir. Emperyalizm ve ona bağımlı tekelci sermaye bugünkü koşullarda kısa vadede "sosyal demokrasi" den de vazgeçer durumdadır.

Tekelci sermaye "daha fazla kâr" yolunda reçetelerini ortaya atmıştır: ya her an düşürülmeye, bu nedenle de istemlerini kabul etmeye hazır bir CHP hükümetiyle "kadife görünüşlü demir ökçe" siyasetinin izlenmesi, ya Anayasayı değiştirerek bir baskıcı yasakçı CHP-AP geçici geniş koalisyonu ya da muhtıralı-muhtırasız müdahale.

Bugün artık bu almaşıklar her yerde tartışılır hale gelmiştir. Bir süre önce "ezilecek başlar" dan söz edilmiş. Aynı günlerde emekçi halkımıza karşı güdecekleri siyaset konusunda egemen sınıfların en üst düzeydeki sözcülerini biraraya getiren Hür Teşebbüs Konseyi bu istekleri hayata geçirmek istediğini açıklamıştır.

Yapılmak istenen açıktır. Sürekli tırmandırılan "bölücülük" bahanesiyle, belli provakasyonlara başvurarak geniş çapta operasyonlara girişmek ve "güçlü devlet", "sağa da, sola da karşıyız" edebiyatı ile faşistleri yedek güç olarak korurken ilericileri, demokratları, yurtseverleri, sosyalistleri ezmek.

Bugünkü iktidar 14 ekim sonrasının karanlık görüntüsüne rağmen daha baskıcı bir yönetim için aday durumdadır. Ve bu hükümet Anayasa değişikliği isteklerine karşı çıkan gerçek bir davranış içine girmekten de kaçınmaktadır."

14 Ekim ve İşçi Sınıfı

Baştürk, 14 Ekim seçimlerine değindiği konuşmasında, işçi sınıfının yaklaşımından söz etmiş ve sözlerini şöyle sürdürmüştür:

"14 Ekim seçimleri Meclis aritmetiğini önemli ölçüde değiştirecek seçimler değildir. Ancak bu seçimler yoğun bir baskı ve anti-demokratik ortam içinde yapılmaktadır. Seçime gidilen bölgelerden çoğunda sıkıyönetim vardır. Adayların propaganda yapması için gerekli araçlar kısıtlanmıştır. Bu kısıtlama özellikle sosyalist partiler ve ilerici adaylar için çok daha fazla geçerlidir. Son olarak TRT konuşmaları için belli ölçüler getirilmiştir.

Seçim propagandası için özgür bir ortam sağlanmış değildir. Seçim gününe kadar yeni bildirilerle yeni yasakların getirileceği bugünden belli olmaktadır.

Türkiye işçi sınıfı bu seçimlere sosyalist hareketin birliğini sağlamış bir partiden yoksun olarak girmektedir. Seçimlere işçi sınıfı adına katıldığını belirten parti ve bağımsız adaylar seçim platformunu siyasi gerçekleri açıklama, sosyalist bilincin geliştirme demokrasi güçlerinin ve sosyalist hareketin birliğini sağlamaya yönelik adımlar atma açısından bir araç olarak kullanmalıdırlar.

Ancak Türkiye işçi sınıfı bu seçimleri tek kurtuluş yolunun SOS YALİZM olduğunu bilerek ileriye dönük olarak değerlendirecektir. Türkiye işçi sınıfı bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin çetin ve zor bir mücadele olduğunun bilincinde olarak bu seçimlere de yansıyan bölünmüşlüğünü aşacaktır.

14 Ekim sonrasında bizleri çok zorlu günler beklemektedir. Demokratik hak ve özgürlüklerimize yönelik saldırılar artacak ve olanak bulabilirlerse 12 Mart döneminde daraltılmış olan Anayasayı da yeniden değiştirerek bu haklarımızı dahada sınırlamak isteyeceklerdir.

Türkiye işçi sınıfı demokratik hak ve özgürlükleri daha da kısıtlamaya yönelik çabalara izin vermeyecektir.

15-16 Haziranı, 16 Eylül DGM Direnişini, 20 Mart Faşizme İhtar Eylemini, sayısız grev ve direnişi gerçekleştiren Türkiye işçi sınıfı bu amaçla gücünü üretimden alan, geleneğine uygun eylemlere girişmekten geri kalmayacaktır.

Böylesi bir ortamda örgüt içi ilkeli ve kalıcı birliğin sağlanması en önemli sorunlarımızdan biridir. DİSK'in 6. Genel Kurul Kararları, Ören Toplantısında aldığımız kararlar ve demokratik sınıf ve kitle sendikacılığının temel ilkeleri doğrultusunda sağlam ve kalıcı birliği yaratmak, birliği bozucu, demokratik merkeziyetçilik anlayışını zedeleyici her tavra net bir biçimde karşı çıkmak sınıf görevimizdir.

Daha ileri mücadele günlerine hazırlanırken örgüt içi birliğin yanısıra faşizme emperyalizme ve şövenizme karşı tüm demokratik güçlerin güç ve eylem birliğini daha da güçlendirilecektir.

Geçtiğimiz aylarda Eskişehir'de biraraya gelerek çalışmalarını sürdüren demokratik kuruluşların sıkıyönetimin kaldırılması, tüm faşist odakların kapatılması, faşist canilerden hesap sorulması, işsizlik ve pahalılıkla mücadele, güncel ekonomik ve demokratik sorunların çözümü, özel olarak tüm çalışanların sendikalaşma hakkının tanınmasına yönelik Türkiye çapında kitlesel eylemler için aldığı kararlar kısa zamanda gerçekleştirilecektir.

DİSK'in içinde işçi sınıfının disiplinine uygun birlik, demokratik güçler arasında daha etkin ve yaygın birliktelik, gelecekteki en ivedi görevlerimizdendir.

Tekelci sermayenin en önemli işkollarında çok sayıda işçiyi kapsayan toplu sözleşmeler öncesinde giriştiği saldırıları toplu sözleşme mücadelesi sürecinde kitlesel olarak göğüslemek, tekelci sermayenin karşısında tam bir dayanışma içinde çıkmak da en yakıcı görevlerimiz arasındadır.

Öte yandan birer "dayanışma ve mücadele" birimleri olacak 1 Mayıs Komiteleri'nin zaman geçirilmeden kurulmasını gerçekleştirmeli ve şimdiden 1 Mayıs Alanında 1 Mayıs 1980'i kutlamaya hazırlanmalıyız.

Değerli Arkadaşlarım,

Yoğun bir gündem ile toplandık, DİSK'in 1979 ara seçimlerindeki tavrının ne olması gerektiğini iyice tartışarak kara bağlayacağız. Bu arada ivedi görevlerimizi daha da somut biçimlere sokarak, kısa dönemde girişeceğiz kitlesel eylemleri planlayacağız.

DİSK Yönetim Kurulu hem 14 Ekim seçimlerinin sonuçlarını tartışmak, hem de örgüt içi bazı sorunları ele almak üzere ara seçimlerden sonra yeniden toplanacak ve bir değerlendirme yapacaktır.

Türkiye işçi sınıfı ekonomik ve siyasi mücadelesinde önündeki engelleri aşacaktır. Unutmayalım ki, işçi sınıfının ve emekçilerin kurtuluşu kendi eserleri olacaktır. Mücadelemizi bu inançla sürdürüyoruz.

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ VE DAYANIŞMASI
YAŞASIN BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ VE SOSYALİZM MÜCADELEMİZ"

46 BELEDİYEDE SÖZLEŞME İMZALADIK

Sendikamızın toplu sözleşme görüşmeleri yoğun biçimde sürüyor. İşyeri ve işkolu düzeyinde yapılan sözleşmelerde, üyelerimiz yeni ücret zamları ve sosyal haklar alıyorlar.

Toplu Sözleşme Dairemizden aldığımız verilere göre, son olarak 46 belediyede sözleşme imzaladık.

Yeni sözleşme imzaladığımız belediyeler şöyle:

Küçükköy (İstanbul), Soğanlık (İstanbul), Kırklareli, Akçaova (Aydın), Kırıkhan (Hatay), Çayeli (Rize) Arhavi (Artvin), Yenice (Zonguldak), Kozcağız (Zonguldak), Alapli (Zonguldak), Aybastı (Ordu), Damar (Artvin), Göktaş (Artvin), Argıncık (Kayseri), Karaisalı (Adana), Koziuk (Siirt), Kağıthane (İstanbul), Erenyurt (Ordu), Çamlıdere (Ankara), Tomarza (Kayseri), Çatalağzı (Zonguldak), Osmaniye (Adana), Yakınca (Malatya), Yomra (Trabzon), Saimbeyli (Adana), Haruniye (Ceyhan), Keban (Elazığ), Reyhanlı (Hatay), Samandağ (Hatay), Gökçebay (Zonguldak), Nusaybin (Mardin), Altınoluk (Balıkesir), İskenderun, İnebolu (Kastamonu), Ünye (Ordu), Yerkesti (Muğla), Altıbeyköy (İstanbul), Avcılar (İstanbul), Bayrampaşa (İstanbul), Esenler (İstanbul), Şamboyat (Malatya).

Mimar ve mühendislerin "işi bırakma eylemi" tüm yurtta uygulandı

Baştarafı 1. Sayfada

masalarında oturmuşlar, ancak çalışmamışlardır.

Mühendis ve Mimarların "bir günlük işi bırakma eylemini" çeşitli kuruluşlar yayınladıkları bildirilerle desteklediklerini açıklamışlardır.

DİSK GENEL Başkanı Abdullah Baştürk, Mühendis ve Mimarların 19 Eylül Çarşamba günü yaptıkları bir günlük işi bırakma işi bırakma eylemi ile ilgili olarak aşağıdaki açıklamayı yapmıştır:

"Yıllardır sürdürmüş oldukları onurlu mücadeleleriyle işçi sınıfının ve emekçi halkın yanında yeralan, sömürü ve baskıya karşı yılmadan savaşan mühendis ve mimarların demokratik haklarını korumak için girişmiş oldukları "işi bırakma eylemini" DİSK olarak selamlıyoruz.

EMPERYALİZMİN sömürü ve baskısı altında olan Türkiye'de, fabrikalarda tarlalara, barajlara maden ocaklarına, dağ başlarındaki şantiyelerden bürolara kadar hayatın her alanında emeği ile geçinerek yaşam kavgası veren mühendislerin ve mimarların yükselttikleri bu mücadeleye omuz vermek tüm ilericilerin, yurtseverlerin, demokratların ve devrimcilerin başta gelen görevidir.

YABANCI uzmanlara yüzbinler ödeyerek emperyalizmin güdümünde kalkınmak isteyenler, doğal kaynaklarımızı yabancılara sunmak için, dış kaynaklı projeler hazırlatanlar artık gözlerini açmalıdır. Bugün binlerce mühendis ve mimar bir tek yumruk ve bir tek vücut olma kavgalarını işçi sınıfının ve emekçi halkın mücadelesiyle birleştirmiştir.

DİSK olarak, kamu kesiminde çalışan mühendis ve mimarların kapitalist toplum içinde sorunlarının bir bölümünün grevli, toplu sözleşmeli sendikal hakların elde edilmesiyle çözüleceğini, ancak gerçek çözümün sömürüsüz bir toplumda gerçekleşeceğine inanmaktayız.

BU nedenle, "bir günlük işi bırakma eyleminin" uzun süreli bir mücadelenin ilk adımlarından biri olduğunu belirtiyoruz.

DİSK böylesine hak h bir kavgayı yürüten mühendislerin ve mimarların yanında olduğunu belirtirken, tüm işçilerden DİSK üyesi olsun olmasın tüm emekçilerden bu şanlı mücadeleye omuz vermesini, destek olmasını istiyor.

Zafer işçi sınıfının yanında yer alanların olacaktır."

FOTOĞRAFLARLA FAŞİZM

SENDİKA EĞİTİMCİLERİ ANLATIYOR

selahattin yaman

7. Bölge Genel-İş Maden Baştemsilcisi

SENDİKA EĞİTİMCİLERİMİZİN DERS NOTLARI

TEMSİLCİLERİN GÖREV VE NİTELİKLERİ...

Temsilci nedir? İşçi temsilcisi, işçiler tarafından belirli bir dönem o iş yeri işçilerinin haklarını ve çıkarlarını korumak, işçilerin ekonomik, sosyal ve kültürel gelişmelerini sağlamak için seçilerek görevlendirilen işçilerdir. Temsilci, her türlü sendikal mücadelenin tabana yayılması, sendika yönetimiyle üyeler arasındaki bağın kurulmasında görev alan işçidir.

Yasalarda ve Tüzüklerde temsilcinin yeri: 274 sayılı sendikalar yasasında temsilci konusu şöyle geçmektedir. Yetkili sendika işyerinde işçi sayısı elliyi aşmıyorsa en çok, 2,50 ila 200 arasında ise en çok 4, 200 ila 1000 arasında ise en çok 6, 1000'den fazla ise en çok 8 işyeri sendika temsilcisi tayin eder, demektedir. Yasanın bu düzenlenişi, temsilciliği yukarıdan atanan bir kurum durumuna getirmiştir. Bugün çoğu sendikalarda atama işlemi nedeniyle tabanla tavan arasında köprü olan temsilciliğin, sınıf sendikacılığına uygun gelişmesi engellenmektedir.

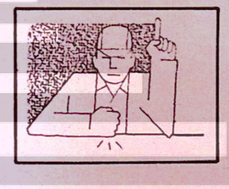

Temsilci Seçiminde İlkeler: Bir çok sınıf sendikasında ise seçim yolu uygulanmaktadır. Yasalarda daha demokratik bir temsilci seçimi yeralmalı, ve işyerindeki üye sayısına göre oran artırılmalıdır. Ayrıca tektek temsilciler yerine işyerlerinde temsilciler konseyi hayata geçirilmelidir. Birbirilerinden kopuk temsilci çalışmasını engelleyici bu kurumların, kararkılıcı ve işyerinin istihdam, gelişme ve yatırımlarını denetleyici yetkileri de tüzüklerde ve toplu sözleşmelerde yeralmalıdır.

Seçim gizli oy açık sayımla yapılmalı, bu seçimler elden geldiğince ülke çapında belirli zaman

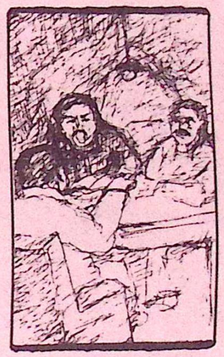

larda yapılmalı, tabanın seçim geleneği geliştirilmelidir. Baskı, zorlama, etkilemeyi engellemek, işçinin özgür iradesini ortaya koymak için bu yol en tutarlı olmaktadır.

Temsilcilerin atamayla değil seçimle gelmesinin şu yararları vardır.

-Sendikal demokrasi işyerine kadar inecektir.

-İşçilerin doğrudan seçimiyle geldiği için, tayinle gelen bir temsilciye oranla işçilere ve görevine karşı daha sorumlu olacaktır.

-Görevini özveriyle yapacaktır.

-Daha çok çalışacaktır, çünkü başarısızlığı halinde, işçi arkadaşlarının onu bir kez daha seçmemesi, sendikal yeni görevlere aday olmaması sözkonusu olacaktır.

-Seçimle gelen bir temsilci çalışmalarının tümünde tabanın daha fazla desteğini alacak, kendisine oy verenler aynı zamanda başarısı için daha çok çaba göstereceklerdir. Ayrıca başarısızlığı da şahsi olmaktan çıkacak, ortaklaşa bir değerlendirmeye konu olacaktır.

-Seçim daha önceki çalışmaların da değerlendirilmesinin yapılması olacağından, yeni döneme daha bilinçlice girmeyi sağlayacaktır.

SENDİKAL DEMOKRASİ VE TEMSİLCİ SEÇİMİNDE İLKELER:

-Seçim de,oldu bitti de olmayacaktır. Seçim bir süreç olarak, işçilerin topluca değerlendirme, bilinçlenme, karar alma ve uygulama yapması demektir. Bu sürece uygun olarak yaşanan bir seçimden sonra işçilerin azınlığın çoğunluğun kararına uyması ilkesi gereğince topluca daha ileriye gitmeye yolaçacaktır.

Temsilcilik sendikaların kılcal damarı durumunda olduğu için,sendikaların faaliyetleri tabana daha hızla ve daha da bir bilinçli şekilde yayılacaktır.

Tabanla tavan arasındaki diyaloğun daha sıhhatli olması için seçim yolu en geçerli yoldur. Bugün sınıf ve kitle sendikaları bu yolu kullanmaktadırlar.

TEMSİLCİNİN İŞVERENE KARŞI MÜCADELESİ

yaşar aldemir

5. Bölge - MRK. 1 Nolu Şb.

ADANA

İşverenin tanımı: Üretim araçlarının mülkiyetinin sahibi ve bunlara bağlı ücretli işçi çalıştıranlara İşveren denir.

Belediyelerde işverenler mülkiyet sahibi olmamasına rağmen kapitalist düzende işverenlerle aynı parelelde çalışır. Onların birer payandalarıdır. Bunun günümüzde açık örnekleri yaşanmaktadır. Günümüzde belediyelerde birbirlerinden ayrı çalışmazlar. Toplu sözleşme döneminde ortak olarak çalışabilirler. Örnek olarak Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde belediyeler birliğini kurdular. Bu birlik içersinde ne kadar da işçilere karşı değiliz diyorlarsada bir MESS, bir TİSK dayanışmasını örnek alarak ortak tavır koyarlar. Bundan da anlaşılacağı gibi işçi sınıfı ile aralarındaki çelişki mülkiyet sahibi işverenlerden farksızdır.

Bu mücadelenin içinde temsilcinin görevleri vardır: İşyerinde toplu sözleşme döneminde işçilerin işverene karşı en fazla birliğe ve beraberliğe ihtiyacı olduğunu vurgulayarak bütün çabası ile işçinin birlik ve beraberliğini sağlar. Toplu sözleşmenin uyuşmazlığa da gidebileceğini hesap ederek, hazırlıklarını yapar. Bu konuda devamlı eğitici çalışmalar yürütür. İşveren tarafından yapılabilecek olan provokasyonlara karşı uyanık hareket eder. İşçilerin oyuna gelmelerini sağlayarak işçileri devamlı uyarır.

Toplu sözleşme döneminde gelişmeleri izleyerek işçilere gerekli bilgileri verir. Yapılan mücadelenin kendi mücadeleleri olduğunu anlatır. İşçilerin mücadeleye hazır bir duruma gelmelerini sağlar. Toplu sözleşme döneminde işçilerin görüşlerini alarak bunları sendika yönetimine iletir. Mümkün olduğu kadar işçilerinde sözleşmeye katılmalarını sağlar.

Bu sözleşme imzalandıktan sonra yapılan sözleşmeyi iyice kavraması gerekir. Şayet yapılan sözleşmeyi iyce incelemezse işverenin karşısında mücadelede güçsüz kalır. Bu durumda işçilerin arasında da itibar kaybeder ve saygınlığını yitirir. Bundan dolayı toplu sözleşme ile birlikte iş yasalarını da iyice öğrenerek bu bilgileri işçilere aktarır. Toplu sözleşmeyi kitabçıklar halinde çoğaltıp işçilere dağıtarak onların bilgi sahibi olmasını sağlar. Çünkü toplu sözleşmeyi iyi kavrayan işçi gereksiz yere haksız sorunlar yaratmaz. İşverenin eline koz vermez ve bunun yanında da haklarını ihlal ettirmez. İşçilerin toplu sözleşme ve yasaları okuyarak bilinçlenmesi bireysel mücadele vermesi demek değildir, onlara toplumsal mücadelenin gerekliliğini anlatır. İşçilerin işverenle direkt olarak sorunlarını halletmesine müsade etmez ve bunun sakıncalarını anlatır. Bir sorunları varsa temsilciye başvurmalarının gerekliliğini anlatarak temsilcinin işveren karşısında bütün işçiyi temsil ettiğini belirtir. İşçilerin şikayetlerini dinleyerek bunları tahlil eder.

Yanlışları varsa bunu izah eder, şayet bu şikayetinde ısrar ediyorlarsa bunu temsilciler kuruluna veya sendika yönetimine götürür. Bunun sonucunu işçilere bildirir.

Toplu sözleşmelerde hayata geçirilen konularda eksiklik varsa bunu mevcut yasalardan yararlanarak kapatmaya çalışır. Bunlar özellikle sağlık veya işgüvenliği konularını kapsar.

Yasalardan doğan hakları konusunda mücadele verirken bundan diğer temsilci arkadaşlarını ve sendika yönetimini haberdar eder.

Sendika yönetiminden gelen kararları işyerinde uygulattırır. Gelen kararı temsilciler aralarında tartışırlar şayet yanlış yönleri varsa bunu sendika yönetimine geri götürerek yanlış yönlerini anlatırlar. Bu konu orada tartışılarak açıklığa kavuşturulur. Bu karar yanlış ise yöneticiler öz eleştirilerini yaparak kendilerini geliştirmiş olurlar. Şayet temsilciler bu konuda yanılgıya düşmüşlerse kendileri özeleştiri verirler. Böylece bilgileri ve tecrübeleri artmış olur.

Sendikanın tüzük ve yönetmeliği doğrultusunda çalışır. Bu tüzük ve yönetmeliğin dışına çıkamazlar.

Ekonomik Politik ve İdeolojik çalışma yaparlar. Komite toplantılarına katılarak görüşlerini anlatırlar.

İşçilerin sendika seçimlerine tam olarak katılmasını sağlamak için çalışır, bu seçimlerde şu konulara dikkat etmesi gerekir:

A) Birliğin bozulmamasını sağlar, Bu seçimlerin bir hizmet yarışı olduğunu anlatır. Seçim bittikten sonra mücadelenin geri kaldığını bundan sonra işçinin birlik ve beraberlik içinde çalışması gerektiğini anlatır. Örgütsel disiplinin gerektiğini anlatarak bu birliğin bozulmasındaki zararları anlatır. Birliğin bozulmasında kimlerin kârlı çıkacağını işçilere anlatır.

B) Bir temsilci hiç bir zaman gerçekçilik ilkesinden ayrılmamalıdır.

C) İşçilerin sorunlarının yasa ve yönetmenlikler açısından işçilere zarar getirmemesi gerekliliği anlatılır.

Son olarak şu konuyu vurgulamak istiyorum: Bir temsilci işverenin çeşitli yönlerde boşluk ve açığını yakalarsa bunu değerlendirerek işçilere daha fazla haklar elde etmelidir. Bunu da gelecek dönemdeki toplu sözleşmeye geçirtmelidir...

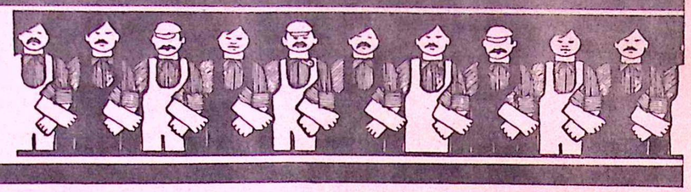

İETT İŞÇİLERİ SARI SENDİKAYA DERSİNİ VERİYOR

İstanbul İETT'de 1200 işçi sendikamıza katıldı

İstanbul İETT'de çalışan 1200 işçi, sarı sendikalardan istifa ederek, Sendikamız Genel İş'in saflarında örgütleniyorlar. Sendikamızın yoğun örgütlenme çalışmaları ve işçi kardeşlerimizin hızla artan sınıf bilinçleri sonucu, Türkiye Genel-İş sendikasına gerekli ders veriliyor. İşveren yanlısı sarı sendikacılığın kaçınılmaz sonucu, İETT'de bir kez daha somutlandı. 1200 işçi kardeşimiz, sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelerini savunan sendikamızda birleştiler.

Sarı sendikaya dersini veren İETT işçilerinden bir grup, şube yöneticileri ve temsilcilerle birarada görülüyorlar...

Bu arada, sarı Türkiye Genel-İş Sendikasının İETT işyerlerindeki yetkisi, iki yıl sonra, Yargıtay tarafından iptal edildi. Böylelikle, Türkiye Genel-İş Sendikasının, üye fişlerinde yaptığı sahtekarlık, bir kez daha kanıtlanmış oldu.

İstanbul İETT Şube Başkanımız Fikret Bulut, konuyla ilgili olarak, gazetemize şu açıklamayı yaptı:

İETT Genel Müdürlüğü işyerinde, Temmuz, ağustos, eylül ayları içinde, Türkiye Genel-İş ve Enerji-İş'ten istifa ederek sendikamıza üye olanların sayısı 1200'ü aşmıştır. Bu arada, geçtiğimiz üç ay içinde, İETT Genel Müdürlüğüne sınavla giren işçi arkadaşlarımızdan 800'ü sendikamız üyesi oldu. Böylelikle, İETT Genel Müdürlüğünün tüm işyerlerinde, çoğunluk sendikası durumuna geçtik.

İETT Levent deposunda, şoför ve biletçiler dışında, işletme kesiminde çalışan hat amiri, kontrol, planton durumunda olan Türkiye Genel-İş üyelerinin tümü istifa ederek, sendikamızda örgütlendi.

İETT Bağlarbaşı deposunda da, şoför, planton, ve atölye işçileri de hızla sendikamızda örgütlenmektedirler.

Yeni örgütlenilen yerlerden, elektrik kesiminde Enerji İş Sendikasından, Çağlayan ve Kartal Fen İcra Montörleri, Kadıköy elektrik şebekesi tahsilat montörleri, İstinye elektrik şebekesi işçileri, Topkapı, Surdışı eğitim merkezi işçileri, Eyüp Elektrik Şebekesi işçileri, sarı sendikalardan istifa ederek, sendikamızda örgütlendiler. Yine İETT Yapı Dairesine bağlı Yapı Bakım Müdürlüğü, Şişli Trança Nakliyat Müdürlüğü, Spor ve Sosyal Tesisler İşyerlerinde çalışanlar ile İETT Avcılar Deniz ve Dinlenme kampında çalışan işçiler, çoğunlukla sendikamızda örgütlendiler. Hızla örgütlenmekte olduğumuz yeni işyerlerinden İETT Matbaası, İaşe Müdürlüğü, İtfaiye Müdürlüğü, gibi işyerlerinde de, yoğun örgütlenme çalışmaları sürmektedir.

Bu arada, Türkiye Genel-İş'in İETT İşyerlerindeki yetkileri, 2 yıl sonra yargıtay tarafından ipal edildi. Böylelikle, işveren yanlısı sarı sendika Türkiye Genel-İş'in, üye fişleri üstünde yaptığı sahtekarlık bir kez daha ortaya çıkmış oldu.

İETT Genel Müdürlüğünde çalışan 9 bin üyenin beşbin'i şimdiden sendikamızda örgütlendi. Sarı sendikalardaki çözülme, her geçen gün hızlanarak sürmektedir. İETT işçisi, 1980 yılına, Genel-İş'te örgütlü tek bir yürek, tek bir yumruk olarak girmeye kararlıdır."

İşçiler sarı ve kitle sendikalarında güç birliği yapıyorlar...

TOPLUMSAL ANLAŞMA VE HALKÇI ECEVİT

2. MC giderken ülke yetmiş sente muhtaç diyordu, MC'nin pişkin politikacıbaşı Süleyman bey.

Arkasından işbaşına gelen evet, tümüyle ezilen emekçinin, işçinin oylarıyla işbaşına gelen CHP ağırlıklı hükümetin sözümona emekçiden, ezilmeden yana başkanı Ecevit her ağzını açışında enkaz devraldığını tekrarlıyordu.

Muhâlefetteyken Türkiye'yi bu hale getirenlerin aracılar, tefeciler, haksız kazanç sağlayanlar olduğunu, MC ve ondan evvelki AP hükümetinin de bunlara zemin hazırladığını, açıkça onların hükümeti olduğunu söylüyordu. Ve diyordu ki: **"Ne ezen, ne ezilen, insanca, hakça bir düzen."** Arkasından ekliyordu Ecevit: **"Bu düzen değişmeli."** Aradan iki yıl geçti, ezilen çoğaldığı gibi, ezen daha fazla ezdi, sömüren daha iyi fırsat buldu. Düzenin değişmesine gelince, gerçekten değiştirdi Ecevit düzeni. Hem de hiçbir hükümetin değiştiremeyeceği şekilde. Geçen yıl 5500 TL. olan buzdolabı 22.500 TL. oldu. Yine 6500-7000 TL. olan çamaşır makinası 19.000-20.000 TL., 16 TL. olan bir kutu bulaşık deterjanı 70 TL., 30-40 kuruş olan içme sodası 10 TL. oldu. Bunlara daha binlercesini eklemek mümkün. Halbuki Ecevit'in yine o dönemde sık sık söylediği bir söz vardı: **"Ücretler fiyatların önünde gidecek."** Eğer bu sözlerini unutmadıysa, Tanrı aşkına beş dakikasını bunların muhasebesini yapmaya ayırsın. Zannederim sonunda vicdanı sızlayacak. Acaba bu artan fiyatların yükü kimin sırtında? Fabrika sahibinin mi, toptancının mı, ağanın mı, tefecinin mi, karaborsacının mı, yoksa fakir fukaranın mı, işçinin emekçinin mi, emeklinin mi, yoksa işsiz güçsüz ve arkasız garip vatandaşın mı? Yine kimler döndü köşeyi söyliyeyim mi? Dün kimler dönüyorduysa bugün yine onlar. Ecevit'de Demirel'in yolunu tuttu.

Biri yeğenlerine, yiyenlerine peşkeş çeke çeke enkaz bıraktı, öbürü de bu davada hiçbir günahı olmayan emekçilere, işçilere, dargelirlilere bu enkazı kaldırtmaya çalışıyor. Artık halk bunların kimden yana olduğunu anladı. Kulağımıza sesler geliyor. Elimiz kırılaydı da oy vermiyeydik.

İşte bu yanlış, bir yerde. İyi oldu oy verdiğimiz. Halkın sinesinde bir ukde kalırdı. Ama şimdi maske düştü, gerçek yüzler meydana çıktı ve anlaşıldı ki bizi ancak biz koruruz, biz kayırırız.

Sandâlyesi uğruna IMF'nin borusuna nefes olan Ecevit, üstelik toplumsal anlaşma denen saçma ve komik bir uygulamayı işçi bezirganı Türk-İş ile işbirliği yaparak hatta komisyonculuğunu da üstlenerek yürütmek gayreti içinde. Fakat ne Türk-İş, ne de CHP ağırlıklı hükümetin başkanı Ecevit bizleri ne IMF'ye, ne tekelci burjuvaziye, ne de onların yerli işbirlikçilerine satamayacaktır.

Biz işçiler, emekçiler, 1977'de onlara oy veren, ezilen halk gerekli cevabı da vereceğiz. Bu cevap, halkla ters düşenlere halkın verdiği ceza olacaktır.

Biz emeğiz, biz üreteniz, onun için güçlüyüz; çünkü ellerimizdir, çünkü duygularımızdır, çünkü alınterimizdir dünyaya şekil veren.

Orhan Kudatmış
Genel-İş 3 Nolu
Şube / İZMİR

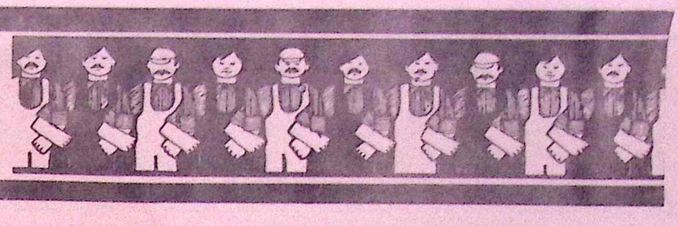

SARI SENDİKA İETT'de TÜKENİYOR

21 yıldır İETT'de çalışmaktayım. Tüm-Tis'in ve Türkiye Genel-İş'in yıllarca Baştemsilciliğini yaptım. Yine Baştemsilci iken gerçek yerimin DİSK Genel-İş olduğunu görerek, yerimi aldım.

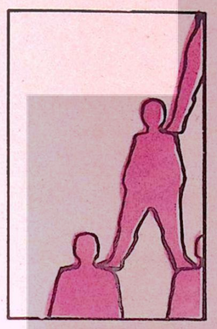

İETT işçisi artık demogojilere aldırmıyor. İETT işçisi, tabanın söz ve karar sahibi olduğunu, sendikal demokrasinin varlığını öğrendi.

MSP bile kapitalizmden sözederken; hâlâ partilerüstü politika diyen burjuva yanlısı sendikaları işçiler tanıyor ve ayıplıyorlar. Biz işverenleri savunmuyoruz. Savunmayız da. Ama İstanbul halkı için yapacakları her yeniliği, işçi haklarına saygılı oldukları sürece destekleriz. Ancak bugün, Belediye İşçileri Federasyonu **(BİF)** Genel Başkanı Hüseyin Pala'nın içindeki yara başkadır. Nedeni de gerçeği görmezlikten gelerek, içine düştüğü durumdur.

Eğer sendikada işçi eğitilmez ise, demogoji ve partilerüstü politika **(tarafsız olmak, burjuvaziden yana olmaktır)** seçilirse, sonuç bugünkü durumdur. Hatta, toplu iş sözleşmesine, sendikanın eleştirilmemesi için madde koyan, işçiyi susturmaya çalışırsan, işçiler de noter kanalıyla konuşmak zorunda kalırlar. Hemşericilik ve gericilik örgütlenirse, bir gün hemşeri-dayı-amca dinlemez sınıf mücadelesindeki yerlerini alırlar. Eleştirilerini özellikle CHP'ye yöneltir gibi gösteren sayın Pala, işçilerin baskı ve sömürü altında olduklarını görmez, telefonla otobüs hattı verilirken göz yumarsa, bizim otobüsler, son duraklarda dolar da, biz İETT işçileri kendi otobüsümüze binemezsek, sayın Pala'nın bizden olmadığını da anlarız.

İsterdim ki, bizleri İETT işçilerini de CHP'ye şikayet etsin. Desin ki, kuyruklarda beklemeye zaman bulamadıkları için, herşeyi karaborsadan almak zorunda oldukları için, artık onlar da umuda inanmıyorlar.

Sayın Pala, CHP'ye dert yanarken, şunları da söylemeyi unutmasın:

Bir zamanlar İETT işçisi asker gibi çalışırdı. Biz şimdi, şehir içinde, pislik içinde çalıştırıyoruz onları. Biz, onlara daha yakın olduğu için Ahmet İsvan'ı alaşağı ettik. Biz eskiden üç ay kamp yapardık. İşçiler, kampın varlığından bile habersizdi. Her türlü rüşvet ve torpil iyi iken, şimdi değişti deyiver...

Rüşvet vermek isteyeni işe almadığı için, canı sıkılan sendikacıları yemeğe çağırmadığı için, halka biraz daha hizmet götürebilmek için İETT olanaklarıyla, çürümeye terkedilmiş arabaları hizmete sokup bölgeye almış olduklarımızı çalıştırmak istediği için **(ki, derginiz İşçi Gücü'nde kanallardan geçerek amir oldular diyorsunuz. Yalandır. Sizi en iyi temsil edenler amir olmuşlardır)** Taşıtlar Daire Başkanı ve Atelyeler Müdürü ile diğer dürüst insanların görevden alınarak yerlerine düzenden yana, burjuvaziye hizmette kusur etmeyen daha yüksek diplomalı filanların atanmalarını da yazın.

Şunu söylemekte yarar var:

İETT işçisi birlik olmaya karar vermiştir. Sizler ve sizin gibi düşünenler bunu engelleyemeyeceklerdir.

Burjuvazi tarafından kurdurulan sarı sendikalar, ergeç emekçilerce işgal edilir. Avutma ve oyalamalarla geldiğimiz bugün hiç bir demogoji bizleri durduramaz.

DİSK tabelalarını indiremediği için küfürler savurduğunuz kişileri bugün övmeniz şaşırtıcıdır.

Son günlerde oldukça politik oldunuz. Kişilere CHP'li, aşırı ya da sosyal faşist demeye başladınız. Türk-İş İcra Kurulu bu kelimelerinizi duymasın...

Sizlere Levent Otobüs Deposu'ndan bir öykü ile gerçekleri, biraz olsun anlatmaya çalıştık.

Bir işçi arkadaşımız sarı sendikanın temsilcisine gider, der ki:

"-Herkes DİSK Genel-İş'e gidiyor, biz ne yapalım?"

Yanıt şöyle:

"-İki ay sonra bu hükümet düşecek, gidenler geri dönecekler."

Arkadaşımızın tepkisi ise şöyle oluyor:

"-Ne diyorsun? Ben bu hükümete oy vermiştim."

Ve o da anlıyor bunların kimden yana olduklarını...

İETT Levent Deposu'ndan başarı dileklerimizle.

DİSK Genel-İş
Temsilcileri
Nail KESKİN
Remzi KAYA
Remzi ÜNAL
Nazım BİLGE

BURASI LEVENT GARAJI REVİZYON BÖLÜMÜ

Levent Garaj Şefi sayın İsmet Kabataş'ın, DİSK/Genel-İş Temsilcilerini odasına alıp, beş saat konuştuğunu ve ona göre hareket ettiğine bağlı bulundukları sendikaya yalan-yanlış aktaranlar, sizler Temsilci Odası'nda perdeleri de çekerek, kapıyı arkadan kilitleyip iş saatleri içinde Amir Muavini ve aynı zamanda Merkez Yönetim Kurulu üyesi olan Arif Kurdiş ile haftanın kaç günü toplantı yaptığınızı unuttunuz mu acaba? İş konusunda sorunu olan bir arkadaşımızı "toplantımız var" diyerek kovan sizler değil misiniz? **"Her Tel"** sütununun ardına gizlenen temsilci bunları ne çabuk unuttu..

Sayın Kabataş ustabaşını atama yoluyla göreve getirdi diye, bunun yasalara aykırı olduğunu söyleyenler geçmişe dönsünler. Ulûfe dağıtır gibi dağıttıkları yaka yıldızları, şapka sırmaları ve mavi önlükleri anımsasınlar. Öte yandan, Kabataş'ın getirdiği Levent Revizyondaki bir ustabaşı hâlâ görevdedir. Kabataş'ın, Genel-İş saflarında yeralanları koruduğunu yazanlar unutmasınlar ki, Amir Muavini olan Yönetim Kurulu üyesinin **"Genel-İş'e gitme, sana geceye gitme yok"** dediği arkadaşımız da hâlâ görev başındadır.

Genel-İş üyelerini koruduğu söylenen Kabataş'ın, kendi atadığı silici ustabaşını **"işi"** erken bıraktığı için cezalandırdığını da bilmeleri gerekir. Kendi adamını korumak böyle mi olur dersiniz?

Sayın Kabataş'ı eleştirenler, gerçekten eleştirmek istiyorlarsa haklı nedenler bulmalıdırlar. Genel-İş temsilcilerinin Garaj Şefi ile oturup konuşma yapmaları çok doğaldır. Bundan daha doğal birşey olamaz. Göreve yeni başladığı için ziyaret ettik kendilerini. Bu arada da Türkiye Genel-İş temsilcilerinin yıllardır bir amirle görüşmedikleri, istemedikleri işçi arkadaşlarımızın sorunlarını iletik. İşyerimizin ivedilikle yapılması gereken sorunlarını, arkadaşlarımızın dileklerini aktardık.

Türkiye Genel-İş'in temsilcilerinin de, Levent Garajındaki olayları, sorunları sendikalarına götürmeleri haklarıdır. Gazetelerinde yazmaları da haklarıdır. Ama yazdıkları yazının altına imza koyma cesaretini göstermeleri gerekir. Hiç cesaretleri yoksa, sayın Genel Başkanlarını örnek almalıdırlar.

"Her Telden" sütunları ardına gizlenmek biraz ayıp oluyor...

-YAŞASIN DİSK
-YAŞASIN GENEL-İŞ
-YAŞASIN İŞÇİ SINIFI
-YAŞASIN GENEL-İŞ'İN MERT TEMSİLCİLERİ...

DİSK GENEL-İŞ
Levent Garajı
Revizyon

KAPI ve KALORİFER EMEKÇİLERİNE DUYURU

Ankara 4 No'lu Şubemize kayıtlı bulunan Kapı ve Kalorifer emekçilerine, kaloriferlerin yakılması sırasında çıkan toz ve çiğ dumanların zehirleme olasılığını azaltabilecek süt veya yoğurt verilmesi için, geçtiğimiz yıl başlatılan uygulamaya bu yıl da devam edilecektir. Sendikamızca geçen yıl Apartman Yöneticilerine uyarıda bulunulmuş ve 750 Kapı-Kalorifer emekçisine süt sağlanmıştı.

Bu arada, sendikamızın uyarısını yerine getirmeyen bazı yöneticiler ise Mahkemeye verilmişlerdi.

Kaloriferlerin yakılması sırasında çalışan işçinin sağlığını ve iş güvenliğini sağlamak için, gerekli olanı yapmak, bu hususlaki koşulları ve araçları noksansız olarak bulundurmak 1475 sayılı İş Yasası'nın 73. Maddesi uyarınca, işveren vekili olarak Apartman Yöneticilerinin yükümlülüğü altındadır.

Ankara 4 No'lu Şube Başkanı Ali Çeliker, süt alamayan Kapı ve Kalorifer emekçilerinin Şubeye başvurarak, yöneticilerin isim ve adreslerini bildirmelerini ve bu yasal uygulamadan yararlanmalarını sağlamak için tüm üyelere bir genelge gönderdiğini belirtmiştir.

Öte yandan, Kapı ve Kalorifer emekçilerinden kira istenemeyeceğine ilişkin **2184 sayılı Yasa, 22 Şubat 1979 günü TBMM'de kabul edilmiş ve yürürlüğe girmiştir.** Bu yasa uyarınca, Kapı ve Kalorifer İşçilerinin çalışma saatleri, Hafta ve Bayram tatilleri ile, yıllık ücretli izinlerini belirleyecek bir tüzüğün, bu yasanın yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç 6 ay içinde hazırlanarak, Çalışma Bakanlığı tarafından çıkarılması da hükme bağlanmışken, söz konusu tüzük bugüne kadar çıkmamıştır.

Yasa gereği olan bu tüzüğün bir an önce çıkarılması gerekmektedir. Tüzüğün çıkması halinde, bazı ard niyetli yöneticiler üyelerimizden gelişigüzel, çeşitli adlar altında kesinti yapamayacaklardır! Çünkü, yasalardaki boşluklardan yararlanan bazı yöneticiler, kira almayınca bu kez de elektrik, su, ısıtma adları altında, emekçi arkadaşlarımızın enaz (asgari) ücretlerinden haksız olarak kesinti yapabilmektedirler.

Bu tür düşüncelere fırsat vermemek için, sendikasız olan Kapı ve Kalorifer emekçilerinin DİSK/GENEL-İŞ çatısı altında güçlerini birleştirmeleri ve tek vücut olarak örgütlenmeleri gerekmektedir.

EĞİTİM

İŞÇİNİN DOĞADA, TOPLUMDA VE ÜRETİMDEKİ YERİ 13

Yazan/ Osman Nuri KOÇTÜRK — Çizen/ Oktay EKİNCİ

ÖYKÜ

sabahattin ali

BAHTİYAR KÖPEK

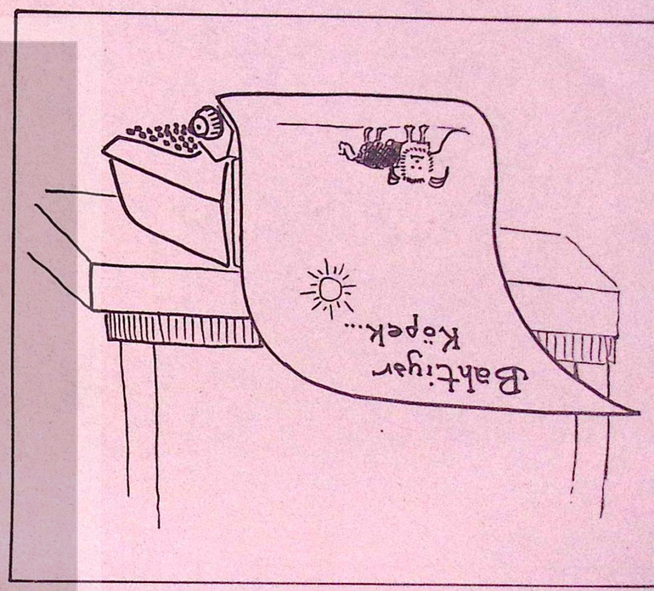

Niçin hep acı şeyler yazayım? Dostlar, yufka yürekli dostlar bundan hoşlanmıyorlar. **"Hep açlardan, çıplaklardan, dertlilerden mi bahsedeceksin? Geceleri gazete satıp izmarit toplayan serseri çocuklardan; bir karış toprak, bir bakraç su için birbirlerini öldürenlerden; cezaevlerinde ruhları kemrile kemrile eriyip gidenlerden; doktor bulamıyanlardan; hakkını alamıyanlardan başka yazacak şeyler kalmıadı mı? Niçin yazılarındaki bütün insanların benzi soluk, yüreği kederli. Bu memlekette yüzü gülen, bahtiyar insan yok mu?"**

Hiç olmaz olur mu? Arayıp, bulup görmek lâzım. Bunun için de kenarı köşeyi arıştırmak istemez. Her şey apaçık ortada, göz önünde. Sade güler yüzlü, bahtiyar insanlar değil, bahtiyar köpekler bile var. Ben de karar verdim, bu sefer açlıktan, ıztıraptan, nefretten değil... rahattan, tokluktan, sevgiden bahsedeceğim.

Oturduğum semtin sokakları geniş ve asfalt. Her biri bir fakir çocuğun liseyi bitirinceye kadar okumasına yetecek masraflarla yetiştirilen bodur çamlar, caddeye gölge vermese bile güzellik veriyor. Sabahları veya kaldırımında şık giyinmiş genç anneler, renk renk çocuk arabalarında al yanaklı, gürbüz, iyi beslenmekten yüzlerine bön bir rahatlık ifadesi gelmiş çocukları gezdirirler. Çeşitli oyuncaklarını ipekli örtülerinin üstüne seren, bir eliyle çıngırağını sallarken ötekiyle uzun bir düdüğü ağzına götüren bebeklerin yanında, bukleli saçları biraz daha büyücek çocuklar yürür. Arasıra genç annelerin birkaçı yanyana gelir, tatlı tatlı konuşur ve çocuklara bakalak olmak işini, dört beş adım gerilerden gelen temiz kıyafetli beslemeye bırakırlar. Yolun kenarındaki küçük parkın kum bahçesinde miniminiler kovaları, kürekleri ile saraylar, nehirler halkeder, sonra bir yumrukla yıkarlar. Bir kenarındaki kanapede beyaz başlıklı bir mürebbiye yabancı dille bir kitap okur. Başörtülü bir hanım, ağlayan torununu avutur, başka bir kanapede üç dört şirin anne yün örüp ahbap çekiştirir. Her şey aydınlık, her şey rahattır. Yalnız hepsinin yüzünde garip bir can sıkıntısı ifadesi vardır. Elle tutulamıyacak kadar ince, aslâ yırtılmayacak kadar sağlam bir ağ halinde onları saran bu can sıkıntısı, biraz dikkat edince, kahkahalarda boş bir çınlama, gözlerde soğuk bir alâkasızlık halinde kendini gösterir. Söyliyen de, dinliyen de o anda başka bir şey düşünüyor gibidir, halbuki hiç bir şey düşünmezler. Ama bundan şikâyetçi değildirler; hattâ canları sıkıldığının bile farkında değildirler. Boş da olsa gülerler ve hallerinden memnun olmasalar da, hayatlarında bir değişiklik istemezler.

Yakası kapalı kahverengi çuha elbisesinden bir odacı, bir kavas, yahut kibar bir evde uşak olduğu anlaşılan genç, iri yarı, yakışıklı bir adam bu caddede her sabah küçük bir köpek gezdirir. Açık kahverengi tüyleriyle uzun kulakları yerlere kadar sarkan ve yüksekliği bir karıştan fazla olmıyan köpek, meşin tasmasına bağlı yine meşinden örme bir yuların arkasından tıpış tıpış gider. Adam yürüyüşünü köpeğinkine uydurmuştur. O biraz duraklıyacak olsa kendisi de bekler. Köpeğin keyfi yerine gelip tekrar yürümeye başlayınca o da yürür.

Serince havalarda köpeğin üzerinde kenarları lâcivert şeritli kahverengi çuhadan güzel bir hırka vardır. Hayvanın dört bacağından geçip karnında düğmelenen ve sırtında kalıp gibi yapışmasına bakınca usta bir terzi elinden çıktığı anlaşılan bu hırka pırıl pırıl fırçalanmıştır. Köpeğin tüyleri de güneşte tertemiz parlar.

Hayvan, mâsum bir ihtiyacını gidermek için yolun kenarındaki ağaçlardan birinin dibine sokulunca, on dönüm tarlayı bir günde yorulmadan çapalıyacak kadar kuvvetli görünen uşak, yahut odacı, yahut kavas, efendisinin köpeği işini bitirinceye kadar hürmetle bekler. Sonra yine ağır ağır yollarına giderler. Bu hırkalı köpek, yoldan geçen başka köpeklerin hırlamasına cevap vermez; hattâ sahibi tarafından tasması çözülmüş irice bir köpek döğüşmek için bağıra bağıra yanına sokulsa, üstüne atılmağa kalkısa bile, o aldırmadan yoluna gider. Onun yerine uşak işe karışır: bağırır, tekme savurur. Saldıran köpekler birkaç tane olursa efendisinin köpeğini kucağına alır, hırkasında, tüylerinde tozlanmış, kirlenmiş yerleri siler. Bu sırada gözlerinde hiç saklıyamadığı bir korku vardır: köpek her tehlikeden uzak olduğuna emin, aşağıya doğru bakar, yalanır, uzun tüylü kuyruğunu oynatırken, uşak acaba hayvana bir şey oldu mu, diye telâş içinde onun her tarafını yoklar.

Köpeği gezdiren bu adamı bir gün kasapta gördüm. Sıra sıra asılmış kuzuların içine bakıyordu. Nihayet bir ciğer takımı beğendi:

"Şunu tartı!" dedi. Parayı sayarken kasapla ahbaplığa başladı: **"Ne diye kuzunun karaciğerini ayrı satmazsınız, aklım ermez? Bizim köpek akciğer, yürek filân yemiyor. Karaciğeri de güzelce pişiririz de ondan sonra önüne koruz. İçine bir lokma akciğer katsak ağzını sürmez, olduğu gibi bırakır. Midesine dokunuyormuş. Geçende muayeneye gelen baytar söyledi., Hayvan ama, aklı eriyor; köftesine biraz sığır eti karışsa onu bile anlıyor. Allahın işine akıl ermez ki..."**

Sonra bütün takımı sarmak üzere olan çırağa döndü:

"Duymayın mı be! Hepsini sarma. Karaciğeri ayır, ver... Öbürlerini at bir kenara!"

Paketini alıp çıktı...

Başka bir gün bu uşağı geniş, çiçekli bir bahçenin kapısı önünde, kucağında sıcak, yumuşak bir battaniye tutarken gördüm. Kocaman bir otomobile binmek üzereydi. Kucağındaki şeyin kımıldadığını, içinden sesler geldiğini fark edince dayanamadım, sokulup sordum:

"Ne o? Köpeğe bir şey mi oldu?"

Uşak beni şöyle bir süzdü:

"Yok, elhamdülillâh bir şeysi yok!.. Bugün üç beş kere öksürdü. Baharları hep olur, ama hanım telâş etti. Hayvan hastahanesine götürüp bir baktıracağım," dedi.

Sonra hayvanı bir yere çarptırmamak için dikkat ederek otomobile bindi. Koskocaman araba hızla uzaklaştı...

Geçen gün bu uşağı aynı geniş bahçeye girerken gördüm. Bu sefer ince burunlu, uzun beyaz tüylü bir köpeğin ipini tutmuştu. Yanında kıyafeti kendine benziyen başka biri daha vardı. Yine merak ettim:

"Ne oldu?.. Köpeği değiştirdiniz mi?" diye sordum.

Adam beni süzdü, geçenlerde köpeğin hastalığını soran meraklı olduğumu hatırlamadı ama, cevapsız bırakmadı:

"Hiç değiştirilir mi?" dedi. **"İçerde, kulübesinde; bak, sesi geliyor!"**

Büyük köşkün biraz ötesinde, bahçıvan odası büyüklüğünde, tiltzi boyalı şık bir kulübeden sanıdan kesik kesik havalamalar geliyordu.

"Nasıl oldu," dedim, **"sizin köpek havlamadı!"**

"Eh, şimdi kızgınlık zamanı... Dişi istiyor!" diye cevap verdi. Sonra yanındakinin yüzüne bakıp gülümsedi.

"Nefis bu, isteyince hayvan da olsa kendine hükmedemiyor. İyice huysuzlandı. Hanımefendi hemen otomobili baytara koşturdu. Ama dedim ya, derdi buymuş... Hani bizimkine lâyığını bulmak da kolay olmadı. Hanımefendi soysuz köpekle istemem, huyu bozulur, dedi. Bütün köşkleri dolaştım, ona göresini bulunca ya kadar canım çıktı..." İpini elinde tuttuğu uzun beyaz tüylü, ince burunlu köpeği yanına çekerek devam etti:

"Ama bak! Kendisine lâyık, soylu bir hayvan. Duruşu bile kibar. Bizim beyefendi arkadaşın beyefendisiyle konuştular, münasip gördüler. Bir ben oraya götüreceğim, bir o bize getirecek."

Parmaklıklı bahçe kapısını dirseğiyle itti, arkadaşına:

"Gel bakalım, birbirlerinden hazedecekler mi?" dedi. Nazlı bir gelin gibi süzüle süzüle yürüyen saçaklı, beyaz köpekle beraber içeri girdiler.

Ah, ben hayvanları çok severim. Bütün canlı mahlûkları, hayatı, güzelliği, saadeti severim. Bahtiyar bir köpek bile benim içimi sevinçle dolduruyor. Ben karanlık şeylerden bahsetmek için dünyaya gelmemişim. İçim tatlı, sıcak, neşeli şeyler anlatmak isteğiyle yanıyor.

Hele cümle âlem bu köpeğin onda biri kadar rahata kavuşsun, bakın ben bir daha acı şeylerden söz açar mıyım!

daha gün
o gün değil,
derlenip
dürülmesin
bayraklar.
dinleyin,
duyduğunuz
çakalların
ulumasıdır.
safları
sıklaştırın
çocuklar,
bu kavga
faşizme karşı,
bu kavga
hürriyet
kavgasıdır.

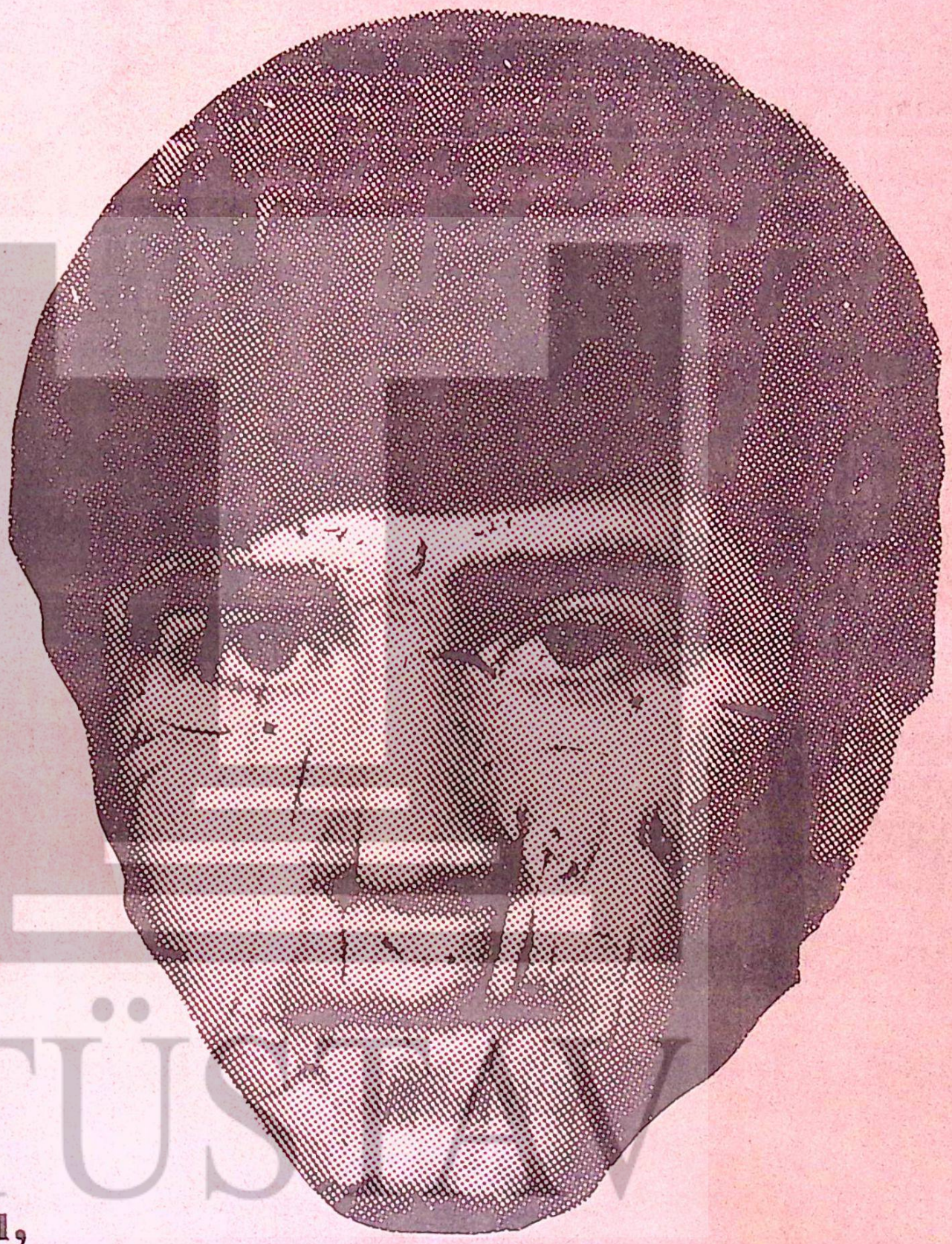

MEHMET ALİ TÜTÜNCÜLER

1958 .....

anısı mücadelemize önder olsun

DİSK/GENEL-İŞ

EMEK